Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 433.

תפלה

לבני ישראל ק"ק מנטובה מטעם מעלות הו"קי

לבקר ולערב לפני יי ישפכו שיחם על הצלחת

צבאות חיל אהונינו ההסיד ומרבה להיטיב **המלך והקיסר**

GIUSEPPE II.

ירום הודו ותנשא מלכותו אשר מלחמה לו היום עם מלכות **תונרמה**

יסרה בלשון קדשנו גם תרגמה איטאליקית

רבנו הגדול במוה"ר ישראל נדליה קזיס הרופא נר"ו

ORAZIONE,

Che dalla Nazione Ebrea di Mantova per ordine de' suoi DIRETTORI recitasi mattina, e sera nelle pubbliche Sinagoghe per implorare da Dio Signore la prosperità delle Arme di S. M. il Clementis. ed Augustis. nostro Sovrano Imp., e Re

GIUSEPPE II.

nelle attuali circostanze di guerra colla Porta-Ottomana, composta nell' idioma ebraico, e tradotta nell' italiano dal Primario Rabbino Dottor Fisico

ISRAEL GHEDALIA CASES

K. AKADÉM. KÖNYV-TÁRA

מנטובה התקמ"ח

ברפוס מעלת הרופא המובהק המום רעים

במה"ר **אליעזר שלמה מאיטאליה** יצ"ו

CON LICENZA DE' SVPERIORI.

החלו לאמרה ביום ראש חדש אדר שני התק"מח

INCOMINCIATASI IL PRIMO DI ADAR

SECONDO 5548. (9. Marzo 1788.)

Dopo il solito Officio si reciti il Salmo 21. (volg. 20.) *Domine in fortitudine tua Lætabitur rex &c.*

אחר תפלת י"ח יאמרו
מזמור כ"א יי בעזך
ישמח מלך
וכו'

Potentissimo Dio, e Monarca Eccelso! a te appartengono i Cieli, e le Celesti Gerarchie, la Terra, e quanto in essa contiensi, l'Universo tutto co' suoi abitatori, tua è grande Iddio la vera grandezza, tuo il potere, la gloria, il valore, la magnificenza, tuo è l'assoluto dominio, e tu sei sopra ogn' immaginabile dignitá sublime. Da te solo attendo [illegible] l'ingrandimento, e la forza, e da te unicamente dipende la vittoria negli ostili combattimenti.

אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים
אֲשֶׁר לְךָ הַשָּׁמַיִם וְכָל
צְבָאָם הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ
תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ לְךָ יְיָ
הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה
הַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
הַהוֹד וְהַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל
וּלְךָ לְבַדְּךָ הַתְּשׁוּעָה
בְּיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׃

Deh! Onnipotente Iddio degli eserciti, disponitore delle battaglie, piacciati difendere, e prosperare le armate dell' Augustissimo nostro Sovrano Imperadore, e Re GIUSEPPE II., e quelle insieme de' Principi suoi Alleati. Inspira di grazia nell' animo loro fermezza, e coraggio, concedi loro vigore, e lena; am-

אָנָּא אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה
נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ הוֹשִׁיעָה
נָּא וְהַצְלִיחָה נָא
צִבְאוֹת חֵיל אֲדוֹנֵינוּ
הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּיסָר
GIUSEPPE II. וְצִבְאוֹת
חֵיל עוֹזְרָיו׃ חַזֵּק וְאַמֵּץ
לְבָבָם עֹז וָחַיִל תְּאַזְּרֵם
ותלמד

וּתְלַמֵּד יְדֵיהֶם
לַמִּלְחָמָה אֵין עָיֵף
וְאֵין כּוֹשֵׁל בָּם׃ וְעַל
צְבָא תִּהְיֶה לוֹ לְמָגֵן
לְמַעַן יֶחֱזַק מְצָרָיו וְיִגְבַּר
עַל אוֹיְבָיו׃ מְחַץ
מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו
וְתַכְנִיעֵם תַּחְתָּיו יִפְלוּ
תַּחַת רַגְלָיו תִּתֵּן כֶּעָפָר
חַרְבָּם כְּקַשׁ נִדָּף כְּלֵי
מִלְחַמְתָּם יִהְיוּ כְאַיִן
וְכֹאֶפֶס כֹּל הַנֶּחָרִים בּוֹ
אִם בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ
אֵלָיו בְּשִׁבְעָה דְרָכִים
יָנוּסוּ לְפָנָיו׃

ammaestrale nell' arte di guerreggiare, rendile nel combattere infaticabili, e franche. Veglia, o Dio, alla salvezza delle Cesaree schiere, ond' egli trionfando de' suoi nemici, gli assoggetti al suo dominio. Snerva, o Signore, le forze de' suoi avversarj, e fa sì, che umiliandosi al suo volere gettinsi prostratti a'suoi piedi; rendi inefficaci le spade delle inimiche squadre, ed affievolisci ogni lor arma guerresca come debole paglia. Coloro, che attaccarlo vorranno rimangano inoperosi come il nulla: ed allorchè se gli affacciano per una via, veggansi costretti darsi per molte strade a precipitosa fuga.

אַתָּה יְיָ אֵל דֵּעוֹת
וְעִמְּךָ מְקוֹר
חָכְמָה וְאַתָּה לְבַדֶּךָ
בְּלֵב כָּל חַכְמֵי־לֵב
תִּתֵּן חָכְמָה וּבִינַת
אָדָם וְרַזְחִבּוֹלוֹתָיו
כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ כִּי אַתָּה
מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת
עָרוּמִים וְדַעְתָּם מְסַכֵּל׃

Oh Eterno Dio! vero inesausto fonte della Sapienza! da te solo emana il lume, che il cuore de' Dotti rischiara, ed istruisce, ed al confronto del Divino tuo sapere, un nulla è quello de' Mortali, vanità ogni lor pensamento; poichè tu fai svanire i raggiri de' più accorti, onde turbata rimane la loro fantasìa;

הָאֵר נָא בְּנַהַר זָרְחֶךָ
עֲצַת אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר
וּתְכוֹנֵן מְזִמּוֹת לִבּוֹ
בְּעֵצָה שֶׁהִיא טוֹבָה
מִלְּפָנֶיךָ: הוֹפִיעַ נָא
בְּאוֹרְךָ עַל כּוֹד
נֶאֱמָנָיו יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
חֲיָלָיו שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם וְלֹא
יִנָּקְשׁוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם
וְאַל יֵבוֹשׁוּ מִמִּבְטָחָם
אוֹר יִגַּהּ עַל
דַּרְכֵיהֶם וְאַתָּה תְּיַשֵּׁר
אָרְחוֹתֵיהֶם: וְתָפֵר
וְתָנִיא מַחְשְׁבוֹת כָּל
חֹרְשֵׁי וְיוֹעֲצֵי רָעָה
עַל אֲדוֹנֵינוּ הֶחָסִיד
הַקֵּיסָר וְעַל כָּל
הַבָּאִים לְעֶזְרָתוֹ: סַכֵּל
נָא עֲצַת כָּל אוֹיְבָיו
בַּטֵּל נִכְלֵי כָּל שׂוֹנְאָיו
וְהָעֵלָה עַל רוֹחָם לֹא
תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה מְזִמּוֹת
יַחְשְׁבוּ בַּל יוּכָלוּ:

אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה
פֶּלֶא מַשְׂגִּיחַ
מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶל כָּל
יוֹשְׁבֵי

piacciati quindi, o Dio, d'illuminare col risplendente tuo raggio la mente dell' Augustissimo nostro CESARE, dirigendo i di lui pensieri colle salutari tue ispirazioni; degnati di grazia assistere col divino tuo lume, alle conferenze de' suoi Fidi Consiglieri, e Marescialli, ond' essi non vadano errati ne' lor divisamenti, non prendano abbaglio nelle loro risoluzioni, nè mai trovino dall' esito deluse le concepite speranze, sicchè riescan felici le loro imprese, venendo dal divin tuo favore dirette; piacciati altresì di mandare a vuoto i consiglj di coloro, che tentano di nuocere al Clementissimo nostro Sovrano, od a quelli, che occupansi in di lui servigio, e favore. Dissipa, o Dio, i tristi pensieri de' suoi nemici, deludi le macchinazioni de' suoi avversarj, fa che rimangano senz' effetto i loro progetti, senz' esecuzione le trame per essi meditate.

Tu miracoloso Iddio, che dall'alta tua Sede hai provvida cura degli abi-

יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְעֵינֶיךָ
מְמָרוֹם פְּקוּחוֹת עַל
דַּרְכֵי אִישׁ וְאִישׁ
וְכָל צְעָדָיו תָּכִין
וְרִסְפּוֹר אֲשֶׁר בְּיָדְךָ
נֶפֶשׁ כָּל חָי הַנּוֹרָאִים
תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
הַפּוֹצֶה אֶת דָּוִד
עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה ׃
הוֹאֵל נָא בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וּבָרֵךְ וְנָצוֹר
וַעֲזוֹר אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּיסָר

וְלָכָה GIUSEPPE II.

שׁוֹעָתוֹ וְלוֹ לִשְׁמֹר
צֵאתוֹ וּבוֹאוֹ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם וּמַלְאָכֶיךָ
מַלְאֲכֵי רַחֲמִים תְּצַוֶּה
לוֹ לִשְׁמֹרוֹ בְּכָל דְּרָכָיו
עִם כָּל אֲשֶׁר אִתּוֹ
וְכָל הַנִּלְוִים עִמּוֹ וְיָמִינְךָ
תִּסְעָדֵהוּ לְהַצִּילוֹ מִכַּף
כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב לוֹ
וּבְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ תָּגֵן
עָלָיו מִכָּל רַע וּפַחַד
וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל מַחֲלָה ׃ לֹא יִגַּע

ולא

abitatori di questo basso Mondo, che dalla Celeste tua Reggia non isdegni abbassare lo sguardo sui movimenti d'ogni uomo, regolandone ogni passo; tu, che hai in mano le vite de' Mortali, tu Dio, da cui aspettano salvezza anche i più Potenti Monarchi; tu, che sottraesti alla spada nemica il tuo Fedele Davidde, voglj per l' infinita tua Misericordia benedire, preservare, e soccorrere il Piissimo nostro Sovrano Imperadore, e Re GIUSEPPE II. Accorri, o Dio, in sua difesa, assistilo in ogni suo passo, assicuragli la vita, e la tranquillitá; incarica gli Angelici Ministri della Divina tua Pietà di scortarlo ne' suoi viaggi, unitamente al reale suo seguito, e corteggio; il sostenga l' invitta tua destra, ed il salvi da mano nemica, ed insidiatrice; l' ombra dell' alta tua protezione il difenda da qualunque disastro, da qualunque spavento, ed apprensione, da qualsivoglia angustia, ed infermità; fa che egli non risenta per

le

וְלֹא יִיגַע לֹא תְאַנֶּה
אֵלָיו רָעָה וְנֶגַע לֹא
יִקְרַב בְּאָהֳלוֹ אֵין
שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע רָע׳
יָמִים עַל יָמָיו תּוֹסִיף
בָּרִיא וְרַעֲנָן יִהְיֶה
תָּמִיד ׃ תֶּרֶב גְּדֻלָּתוֹ
וַעֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
תַּמְגִּנֵהוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ
יְהַלְּכֵהוּ סֶלָה וְחַסְדֶּךָ
כָּל הַיּוֹם יְסוֹבְבֶנְהוּ
וּבְכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה
יַצְלִיחַ ׃

le fatiche debilitamento, nè lassezza; rimuovi da lui ogn' incontro spiacevole, allontana ogni infortunio dalla Reale sua Tenda, ed il libera da qualunque ostacolo, ed avversità; prolunga di grazia il filo de' preziosi suoi giorni nella più costante, e vegeta salute; conservalo a sempre maggiori grandezze, e per tuo volere fregiato veggasi d' ognor nuovi gloriosi trionfi; il lume della tua grazia il guidi nel suo cammino, il raggio di tua Misericordia l'accompagni per ogni dove, e prosperosa riesca ogni di lui impresa.

מֶלֶךְ חַמְלָכִים אֲשֶׁר
פַּלְגֵי מַיִם לִבּ
כָּל מֶלֶךְ בְּיָדְךָ וְעַל
כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ
תַּטֵּנוּ לְטוֹבַת בְּרִיוֹתֶיךָ
טוֹב יְיָ לַכֹּל עֹשֶׂה
שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו
מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד
קְצֵה הָאָרֶץ ׃ אָנָּא
בְּחַסְדְּךָ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל
תְּשַׁפְּעֶת שָׁלוֹם
לְכָל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל וְתֵן
בְּלֵב מַלְכֵי הָאֲדָמָה
וְשָׂרֵיהֶ

Re de' Regi, che l'animo de' Monarchi quasi rivolo d'acqua a tue voglie dirigi, e pieghi, a sollievo, e vantaggio dell' umanità; Beneficentissimo Dio, che nella Beata eccelsa tua Reggia, mantieni costante, ed imperturbata pace, che sai quaggiù in terra por fine alle più etsese, ed ostinate guerre; Deh! per l'immensa tua Misericordia, e Bontà fa spirare nel Mondo aura di pace, e disponi il cuore de' Potentati, e Gover-

וְשָׂרֶיהָ לִקְרֹא שָׁלוֹם
מַמְלָכָה אֶל מַמְלָכָה
וַעֲצַת שָׁלוֹם תַּשְׁלִים
בֵּינוֹתָם׃ לֹא יִשָּׂא
עוֹד גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב
וְשַׁלְוַת הַשְׁקֵט תִּהְיֶה
לְכֻלָּם וְהָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם
יֶאֱהָבוּ׃

אָנָּא שְׁמַע תְּפִלָּה
שְׁמַע קוֹל
תְּפִלָּתֵנוּ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה
וַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ
יְדַרֵּךְ פִּינוּ רְצֵה
נָא בְחַסְדְּךָ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ יְהִי לְרָצוֹן
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ
וְגוֹאֲלֵנוּ׃ אמן

ואחר כך יאמרו מזמור
מ״ו אלהים לנו כו׳

vernanti ad eccitarsi vicendevolmente a pacifico accordo, sicchè pervenga al suo termine col possente tuo ausilio una sincera, e durevole riconciliazione; nè più si veggano i popoli prender le arme l'uno contra l'altro; ma anzi tutti godere di una costante universale tranquillità con invariabile interno attaccamento per la giustizia, e per la pace.

Misericordioso Iddio, che le preci accoglj di chiunque in te fida, e spera, esaudisci, ti supplichiamo, questa umile nostra preghiera; Eterno Dio, favoreggia il tuo popolo graziandolo nell' atto, che egl' implora il divino tuo ajuto; degnati per l' infinita tua Clemenza di ricevere i fervorosi voti, che a te umiliamo accompagnati dagl' intimi sentimenti de' nostri penetrati cuori, giacchè tu sei, o Dio, il Forte d' Israele, il nostro Liberatore. Amen.

Poi si reciti il Salmo 46. (volg. 45.,) Deus nobis refugium, & virtus &c.

תפלה

לבני ישראל ק"ק מנטובה אשר ישפכו שיחם לפני ה' במצות מעלות
הו"ק בבתי כנסיות אשר שמה נועדו יחדו על השמועה כי באה כי
חלה את חוליו מעלת רוממות אדונינו החסיד המלך והקיסר

גיוסיפי ציקונדו

ה' ירפאהו רפואה שלימה ורום הודו ויתנשא מלכותו אמן:

והיה זה ביום ה' כ"ו ניסן שנת התק"מט

ORAZIONE

Che dalla Nazione Ebrea di Mantova, per ordine de' suoi DIRETTORI, si recò nelle rispettive Sinagogne, ove si unirono tutti gl' Individui, ad implorare da Dio il ristabilimento in salute di S. M. il Clementissimo ed Augustissimo nostro Sovrano Imperadore, e Re,

GIUSEPPE II.

giunta l' infausta nuova di esser assalitto da seria Infermità.

Questo giorno di Giovedì 27. Nissan 5549. (23. *Aprile* 1789.)

במנטובה

ברפוס מעלת הרופא המובהק תמים דעים
במה"ר אליעזר שלמה מאיטאליה יצ"ו
CON LICENZA DE' SUPERIORI.

Dopo il solito Officio si reciti il Salmo 6. *Domine, ne in Furore tuo arguas me, &c.*

אחר תפלת י"ח יאמרו מזמור ו' יי אל באפך תוכיחני וכו'.

הָאֵל בּוֹחֵן כְּלָיוֹת יוֹדֵעַ
תַּעֲלוּמוֹת וְשָׁפוּנִי
טְמוּנִי לְבַב כָּל בְּנֵי הָאָדָם
חָקַרְתָּנוּ אֵל וַתֵּדַע לְבָבֵנוּ לֵב
נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה כִּי הָיָה זְוָעָה
הָבִין שְׁמוּעָה כִּי בָאָה נַעֲוֵינוּ
מִשְׁמוֹעַ פְּלָצוּת בִּעָתָתְנוּ
וַנִּתְּנָה אֶת פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ לְבַקֵּשׁ
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ
חַנּוּן וְרַחוּם וְרַב חֶסֶד הֲלֹא
בְּסִפְרֵי צִוִּיתָ פְּקוּדֶיךָ
[illegible]
מַלְאָכֶיךָ עֲצָה מֵחָכָם וּדְבַר
מְנַבִּיא לִדְרוֹשׁ אֶת שְׁלוֹם
הָעִיר וְהַמַּמְלָכָה וְשַׁלְוַת
הַמְּלָכִים צִלָּם יְסֻכּוּנוּ וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ לִבֵּנוּ לְמוֹ אָב יִזְעַק יְחִי
אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ אָב לְבָנִים
עֲמוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ וְרַב טוּב
לְבֵית

ETerno Dio, cui sono noti gl' intimi sentimenti d'ogni cuore umano; tu ben conosci l'attuale abbattimento degli oppressi nostri spiriti, ed il terrore, che ci ha presi per uno de' più infausti annunzj, onde a te rivolti, imploriamo pietà dalla infinita tua Misericordia. Ci rammentiamo quell' espresso comando, che per mezzo de' santi tuoi Profetti, (*a*) e Ministri (*b*) degnasti imporci, di umiliarti le nostre preghiere per la felicità degli stati, e per la prosperità, e salute de' Sovrani. A te quindi, Onnipossente Dio, ricorriamo di tutto cuore per la vita e salute del Clementissimo nostro Sovrano IMPERADORE e RE; quegli, che con amore, e dolcezza qual affettuoso Padre governa i felici suoi popoli, e fra questi anche la

(*a*) *Et quærite pacem civitatis, ad quam transmigrare vos feci & orate pro ea ad Dominum. Jerem. cap. 29. v. 7. Et offerant oblationes Deo cœli, orentque pro vita regis, & filiorum ejus. Esdr. 1. cap. 6. v. 10.*

(*b*) *Cod. Misn. tract. Abot cap. 3. Talmud. Babilon. tract. Joma pag. 69. Flav. de Bel. jud. l. 2. cap. 9.*

לְבֵית יִשְׂרָאֵל צֶדֶק לָמְדוּ
מִמֶּנּוּ נְסִיכֵי תֵבֵל לִשְׁפּוֹת
שָׁלוֹם בֵּין לְאֻמִּים שׁוֹנִים
אֲשֶׁר תַּחַת מֶמְשַׁלְתָּם בֵּין
מוֹשְׁלִים אַדִּירִים הֲלֹא מִזְעָר
יִדְּמוּ לְתוֹקֶף רַב מַלְכוּתוֹ בֵּין
חוֹקְקִים רוֹזְנֵי אֶרֶץ נִשָּׂא
וְגָבַהּ בְּכָל חָכְמָה וּמַדָּע
וְאַתָּה אֱלֹהֵי אֱמֶת לֹא תַעֲזוֹב
דּוֹרְשֶׁיךָ שׁוֹמְרֵי עֵדוֹתֶיךָ כִּי
צַדִּיק אַתָּה וְכָל מִצְוֹתֶיךָ
צֶדֶק וֶאֱמֶת :
רוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּלְכָל
חַיֵּי בְּשָׂרִים מַרְפֵּא
נַפְשֵׁנוּ תִּשְׁתּוֹחַח לַהֲדוֹם רַגְלֵי
כִּסֵּא כְּבוֹדֶךָ דַּלּוּ עֵינֵינוּ
לִמְרוֹם קָדְשֶׁךָ תַּעֲלֶה אֲרוּכָה
מְהֵרָה תִּצְמַח רִפְאוּת תְּעָלַת
הַבְּרָכָה הָעֶלְיוֹנָה לְמַעֲלַת
רוֹמְמוּת הֶחָסִיד אֲדוֹנֵינוּ
הַמֶּלֶךְ וְהַקֵּיסָר **גִּיוּסֵיפֵי**
צֵיקוֹנְדוֹ. אֵל נָא רְפָא נָא
לוֹ וְחָשַׁקְתָּ נַפְשׁוֹ מִשַּׁחַת
בְּלִי וְתַחֲלִימֵהוּ וְהַחֲיֵהוּ
וַאֲרוּכָתוֹ אֲרוּכַת תָּמִיד וְנֶגַע
לֹא

la famiglia d' Israele, resosi con ciò modello di Benificenza agli altri Regnanti, loro inspirando col suo essempio sentimenti di graziosa tolleranza verso le varie Suddite Nazioni, giacche trà Principi della Terra pochi l'eguagliano nel potere, e sopra tutti si distingue nella perfetta cognizione di ben regnare. Immancabili sono, o Signore, le tue promesse; degnati di esaudire coloro, che a te ricorrono giusta la divina tua parola, poichè tu sei il Dio della vera giustizia, ed ogni tuo comando è con quella regolato.

Tu, dalla cui mano pende la salute de' viventi; Tu, che sai miracolosamente risanarli da qualunque più gravosa infermità; deh! accogli le fervorose preci, che a piedi dell' eccelso tuo Trono coll' intimo dello spirito umilmente rassegnamo, impetrando cogli occhj a te rivolti la più solecita e prefetta guarigione, seguitata dalle Benidizioni celesti, all' Augustissimo, e Pio nostro Sovrano Imperadore, e Re GIUSEPPE II. Per tua pietá, Signore, il risana, rimetti, e conserva la preziosa sua persona nella più vegeta, e perenne salute, ond'egli più non soggiaccia a malori, e regger possa

per

לֹא יִקְרַב עוֹד בְּאָהֳלוֹ יְאָרִיךְ
יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ שַׁעֲשׁוּעִים
יוֹם יוֹם אֵין שָׂטָן וְאֵין פֶּגַע
רָע :
אֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם לֹא נִשְׁאָנוּ
לְבֵנוּ נָגֶשֶׁת אֶל
הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה בְּצִדְקוֹתֵינוּ
וְיִתְרוֹן הַכֹּשֶׁר מַעֲשֵׂינוּ כִּי לֹא
נִצְפְּנוּ חַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֵינוּ
וַעֲוֹנוֹתֵינוּ יְדַעֲנוּם אַתָּה
שָׁאַלְנוּ אוֹתָהּ נְבַקֵּשׁ לְתֵת
לָנוּ חֲנִינָה כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים
יְיָ חָנוֹן תְּחָנֵנוּ לְקוֹל זַעֲקֵנוּ
כְּשָׁמְעֲתְךָ עֲנֵנוּ וְיָמִים עַל
יְמֵי מֶלֶךְ אֲדוֹנֵינוּ הַקֵּיסָר
תּוֹסִיף חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ מַן
יִנְצְרוּהוּ אֹרֶךְ יָמִים תַּשְׂבִּיעֵהוּ
חַיִּים וְהַשָּׁלוֹם אַף זְרוֹעֲךָ
תְּאַמְּצֵנוּ הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֵּהוּ
עָלָיו תְּשִׁיתֵהוּ בְּרָכוֹת לָעַד :
חִלִּינוּ פָּנֶיךָ בְּכָל לֵב עֲנֵנוּ
יְיָ כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ
וְיִהְיוּ אִמְרֵי פִינוּ לְרָצוֹן
לְפָנֶיךָ : אמן

per Lunga serie di lustri il Glorioso suo Impero, moltiplichinsi coi giorni del suo vivere le sue contentezze, ne mai cosa avvenga per lui rincrescevole.

Clementissimo Iddio, non già animati da proprj nostri meriti, ci presentiamo supplichevoli nel tuo Santuario; non essendo a noi stessi ignote le nostre colpe, ma unicamente affidati alla tua Misericordia infinita, chiediamo per grazia, che degni ascoltare le umili nostre voci; concedi lunga, e prospe[illegible] Sovrano; lo assista ognor la divina tua grazia; goda egli di una costante salute, e perfetta tranquillità; s' ingrandisca vieppiú la sua gloria con felici, e prosperose intraprese, e ricolmo ne vada delle tue Benedizioni.

Questi sono, oh Signore, voti sinceri de' nostri cuori, piacciati di esaudirli per tua clemenza, e siano accette le nostri voci. Amen.

ואח"כ יאמרו מומור כ"א

יְיָ בְּעֻזְּךָ יִשְׂמַח
מֶלֶךְ וכו׳

Poi si reciti il Salmo 21. (volg. 20.)

Domine in fortitudine tua
lætabitur Rex. &c.

כי־עם מבנה בלילה קודם קדיש בתרא או בביתו בציבור קודם קדיש בתרא הנבר יחמר זה : ולא יחסרו מזונותיו כל הימים

לדוד מזמור ליהוה יהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עזוז וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה :

ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי : המצרי אדוניו בבית ויהי מצליח איש ויהי יוסף את יהוה ויהי :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתתן לי ולבני ביתי ולכל המוטבי' על שלחני בכל יום ויום מזונותינו בריות בזכות שטך הגדול המטונה על הפרנסה רַיקַרְנוֹסָא כי א"ן וטפר"נם אתה ומאוצר אתג חנם חנני וענני אכ"ר

כתוב בזהר פ' פינחס דף רל"א ועל דא איצטריך לכר נש לפרשא חובוי כל חד וחד כמה דאיהו בגין דמאן דמפרש חטאוי לא אתמסר דיניה לא בידא דמלכא קב"ה בלחודוהי וכל בי דינא כדילין טניה ועל דא איצטריך לון לפרשא חובין דכל שיפא ושיפא וכל דעביד בפרט ' הה"ר חטאתי אודיעך לבתר ואתה נשאת עון חטאתי סלה עכ"ל : ופירש הרמ"ן שבעת התקיעות שופר צריך לפרש חטאיו הפרטיים אבל אפור לומר הוידוי הכללי הנהוג ' אך צריך להזהר שלא יאבד הכונה בהתקיעות כי לפעמים מתעצם בחרטה או בכניעה ואינו שומע או אינו מכוין בתקיעות ולכן אם יראה שיארע לו כן יתורה בין סיטן לסיטן אבל הנכון להתוודות בעת תקיעת השופר שאו מתמהמים הדינים כירוע :

הפלה להוקע

רבונו של עולם בניך שמו פניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך הרבים ושמוני שליה לת קוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע"ה ותפלתו שהתפלל בהר המוריה ' וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקדתו שנעקד על גבי מזבחך ' וזכות יעקב אבינו ע"ה ותמותו שהלך לפניך באמת ובלב שלם ' ותעמוד מכסא דין ותשב בכסא רחמים עליהם ' כמה שנאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר ' ואני יודע בעצמי שאיני כדאי לבקש רחמים על עצמי כ"ש לילמד סניגוריא על בניך וכ"ש שאיני יודע לכוין בתקיעותי כראוי אבל בטחתי ברחמיך הרבים וידעתי כי לא תביט בחטאתי כי לתקן שלחוני ולא לעוות ' יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותרחם על בניך ותהפוך להם על ידי תקיעותי מדת הדין למדת רחמים ותזכור בהם שלשה אבות ויהיו היום חקוקים בכסאך על סדר תולדותם אברהם בראש יעקב כנגדו ויצחק בנתים וז יעכב כל חטא ועון ותכנס להם לפנים משורת הדין והרצני לפניך ותרחם עלי בתוך כל עמך ישראל ברחמיך הרבים : יהיו לרצון וכו'

מנהג צפת תו"כ כשעומד להקע אומר פסוקים אלו בקול רם

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה :
קולי שמעת ל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי :
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך :
עורב עברך לטוב אל יעשקוני זדים :
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב :
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי :
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני :

ואחו' כך אומר תפלה זו בקול רם : יהי רצון וכו'

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שבזכות שו השמות שיוצאים מפו התיבות אל נא קרב תשועת מצפיך ' פחדך סר תוציאם ממאסר ' פרה סועים פתח סומים ישעך מצפים ' דלת יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יה נפולים ' שתקרע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מבדילים בינך ובין עמך ישרש ארוממך מלכי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל היום ברחמים :

ומברך ותוקע ואחר התקיעות אומר

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון : בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו : כי ליי מגיננו ולקדוש ישראל מלכנו : ואומר ג' פעמים יי יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יי ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו : ג' פ כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי נאם יי :

15

סדר הולאה אשר הוה בני ישראל מ"מ מנטובה יע"א ביום א' לסדר ויקבר לקיים את בהיתו בך
יברך ישראל לחלש טבת שנת שנ אנכי על אמתך לה' כי טוב כי בחמלתו חמל על בהמיו
ויאמר לקיים יקוו המים

תורה

מרשת נח מן ויקבר לקיים את נח על יבשה האדן:
אם בחוקותי על וישבתם לבטח בארצכם:
מ' נשוא וידבר ה' ל' משה לאמר דבר ל' אהרן על ואני אברכם

נביאים

ישעיה ס"ן תסלי ה' אקבר על כל יהי עולם:

~~[illegible]~~ כתובים

מזמור שיק לה' שיר חלש סו' צת
מזמורים קי"ן על קי"ת כולם בנועם הלל
מזמור קל"ו הלל הגדול
ואילו מינו מלא שיה כיס על תי העולמים אמן בלא הקבלת שם ומלכות
ואח"כ ומתחו האדן ויולך הרב לקחת ס"מת ויחצאו בו מרשת השבוע, ובעול שנוללים הסמר
יאמה מסוקים לו בנועם ראש השנה
אשירה לה' בחיי אזמרה לאלקי בעודי
אהוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי
אשירה לה' כי גמל עלי
אשירה לה' כי גאה גאה
עני ונמרת יה ויהי לישועה
גם אלי ואנוהו אלקי אבי ואהוממנהו
מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה מלא
ה' ימלוך לעולם ועד
אהוממך ה' חנקי ה' סלעי ומצולתי ומעלי אלי צוה אחסה בו מגיני וקרן ישעי משגבי
מהולל אקרא ה' ומאויבי אושע
הסכת מסכה למחול לי מתחת שקי ותאזרני שמחה
ואני בה' אעלוזה אגילה באלקי ישעי
אלקים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בנגינותי
ה' אלקי אתה אהוממך אודה שמך כי עשיתי מלא עצות מרחוק אמונה אומן
הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו
יהיו לרצון אמרה מני והגיון לבי לפניך ה' צוה ונואלי
ואח"כ ינבה הרב הסמר ויתן הברכה לאלוננו הקיסר ומלך ולכל השרים: ומשמיע
למעלת אלוננו הקיסר ומלך מירלינגלו מהמו יהם הוה ותנשא מלכותו יוסיף ויאמר
וכן יברך וישמור וכו' למעלת הקסרית והמלכה L'augusta sua Sposa Maria
Anna Carolina a tutta la Cesarea Famiglia a sua Altezza
Serenissima Arciduca il nostro Principe Vice-Rè e a tutti
gli spetabili Magistrati e Funzionari
מלך מלכי המלכים ישמרם ויחיים ומכל צרה ונגף יצילם ולמעלת אלוננו הקיסר
ומלך יאמר יהים על ממלכתו וכו' — ואח"כ יברך הקהל ומשחוק סמר הקורה
כשמניע לאדן קולם שיעלה יאמר ג"מ הושיעה בנועם הו"ר וקדיש תתקבל בנגון:
ובהעלותו יאמה אין כאלקינו באומן שכשמעית הס"ת באדן יאמר אתה הוא אלקינו
אתה הוא אלוננו וכו'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

KILKENNY
TARA

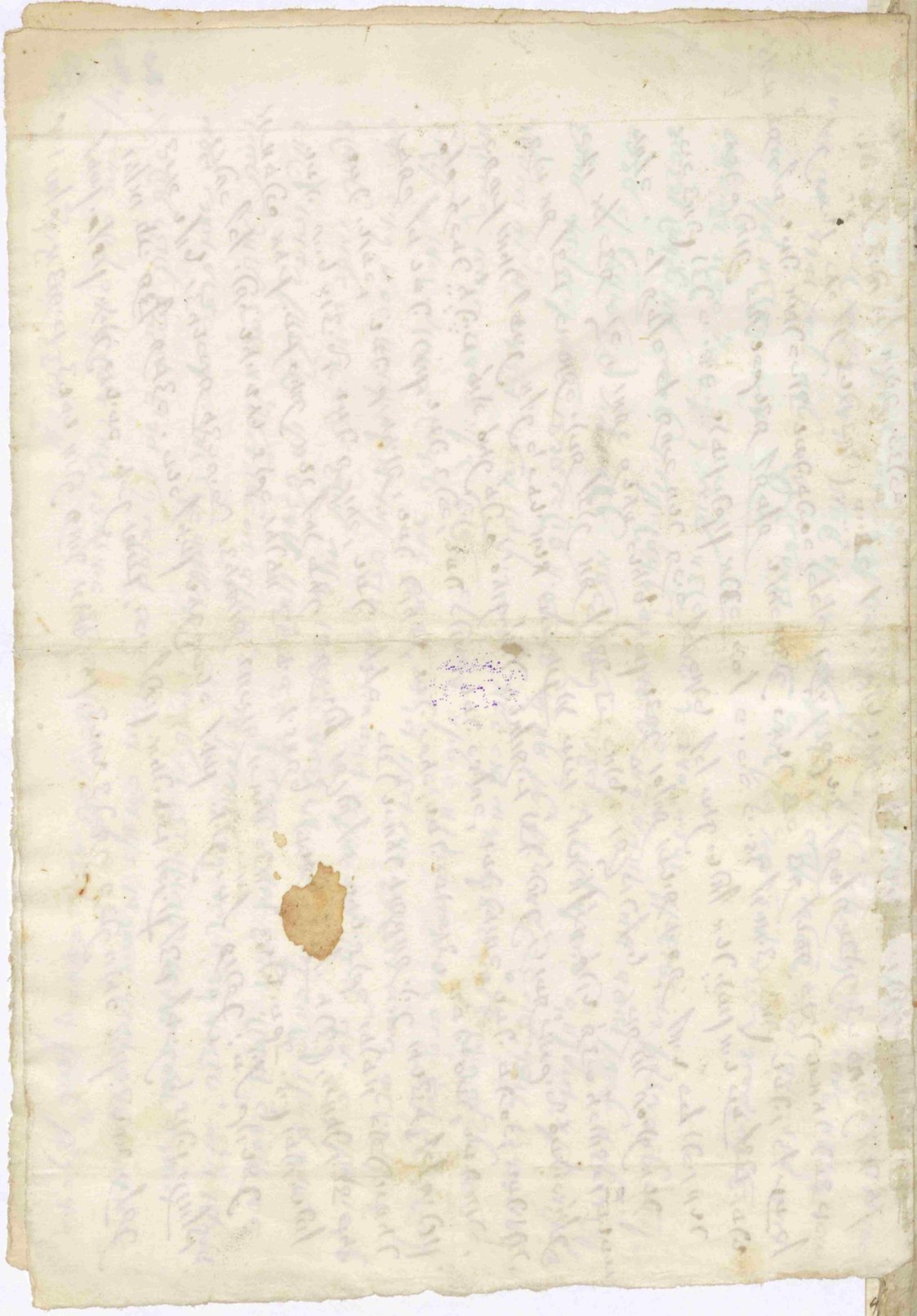

תניל אלמה ומן: בשמש לשונף תלשון אלמה ומן: בשמש כלתף תכרר אלמה ומן: בשמש ועולף
תועל אלמה ומן: בשמש קוכתף תקיר אלמה ומן: בשמש מסיף תמסן אלמה ומן: בשמש טכתף תטכר
אלמה ומן: בשמש ישעף תושיע אלמה ומן: בשמש כלכלתף תכלכל אלמה ומן:
שמתה כוא כי אלקינו רב לכושיע נתן מאוהף בלקיע בשמיא לכוויר על כוותף לבלבב, וונוויקה לנו
בשמש לאוהב לבלבב לעולם לרשון לכרר לועל לקוכר לאוסן לשוכר לישע לכלכלה לעתסב לאייא
ולנמאה ומן:

ואח"כ מקאור לכ' תיתא אל אחרף

לאמר כמקאור יומה ע"מ מקן וקבל מסוקיא אלו
בקשיבב לקול שועי וכו'
ישו בלבב מאתכי וכו',
זלקתף בכרה אל וכו'
ואוטיתלתי לך וכו'
כושיעה אתה עמך וכו' כולא בטעמא כו"ר

22

24

לכל אשה ואשה בין אשתי ובינך אמת:
ואז ויצא יעקב אל רחל ויאמר אליה בבכיה בין ראשי לראשך
ובין שפתי בשפתיך! ואז ויאמר לה יעקב. בבכי ובצער
ובאנחה אני נשבע בך בשם בוראנו אם בגדת בי בדבר בין
ובינך: אזי ויאמר לה יעקב בבכי ובצער ובאנחה ובקול
בוכים ובדמעות זולגות ובקול ענות חלושה ובקול נמוך
ובלשון רפה ״ בואי ונשבע לך בשם בוראנו ובשם ראשנו ושמו
ובשם ״ הגדול והנורא והנשגב והנעלה והנאדר והנשגב בי, כי
בגדת בדבר אחד אשר אמרת אלי ונתחייבת בשבועה. כי
בבכי ובצער ובאנחה ובקול ענות חלושה ובקול נמוך
ובלשון רפה ובדמעות זולגות ובקול בוכים ובצער ובאנחה
בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בכל לבבי ובכל נפשי
ובכל מאדי. בי לא בגדתי בך בדבר אחד. בכל לבבי ובכל
נפשי ובכל מאדי. בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בי
לא בגדתי בך בדבר אחד. ובכל לבבי ובכל נפשי ובכל
מאדי. בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בי לא בגדתי
בך בדבר אחד. ובכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בכל
לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בי לא בגדתי בך בדבר אחד.
ובכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי. בכל לבבי ובכל נפשי
ובכל מאדי. בי לא בגדתי בך בדבר אחד. ובכל לבבי
ובכל נפשי ובכל מאדי. בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי.
בי

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃
ולטהרת יום הטהרו והובא אל הכהן׃ ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן
והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע׃ וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ וצוה הכהן ושחט את הצפר האחת אל כלי
חרש על מים חיים׃ את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת
ואת האזוב ואת הצפר החיה יטבל אתם ואת הדם הצפר השחטה על המים החיים׃
והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני
השדה׃ וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא
אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃ והיה ביום השביעי יגלח את כל
שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים וטהר׃ וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים ואת כבשה
אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃
והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃
ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה׃ ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום
הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ ולקח הכהן מדם האשם
ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית׃ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו לפני יהוה׃ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה׃ והעלה הכהן המזבחה את העלה ואת המנחה על המזבח
וכפר עליו הכהן וטהר׃ זאת התורה אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
בטהרתו׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי תבאו אל ארץ כנען אשר
אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ והבא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את
הבית׃ וראה את הנגע והנה היו הנגע בקירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקיר׃ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃
וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא׃ ואת הבית יקצע מבית סביב והשפכו את העפר אשר קצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו תחת האבנים ועפר אחר יקח
ויטח את הבית׃ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטח׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא
בבית טמא הוא׃ ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ והבא הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃
והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ ואם בא יבא הכהן
וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי
נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃
ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ ולקח את עץ הארז ואת האזוב
ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחטה ובמים החיים
והזה אל הבית שבע פעמים׃ וחטא את הבית בדם הצפר ובמים החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃ ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל
פני השדה וכפר על הבית וטהר׃ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ ולצרעת
הבגד ולבית׃ ולשארת ולספחת ולבהרת׃ להורת ביום הטמא אתו ביום הטהר
זאת תורת הצרעת׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ דברו אל בני ישראל
ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו מזובו או חתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל משכב אשר ישכב
עליו הזב וכל כלי אשר ישב עליו יטמא׃ ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והנוגע בבשר הזב או ברקו במים וטמא עד הערב׃
וכי יתל הזב בטהור ורחץ במים וטמא עד הערב׃ כל הרכב אשר ירכב עליו הזב
יטמא׃ וכל הנגע על אשר יהיה תחתיו יטמא הנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב׃ כלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים
וטהר׃ וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את
בשרו במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה
ובא לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃ ועשה אתם הכהן אחד חטאת
והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ וכי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ
את כל בשרו במים וטמא עד הערב׃ וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד הערב׃ והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים
וטמאו עד הערב׃ והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה
בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב׃ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר
תשב עליו יטמא׃ וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃
וכל הנגע בכלי אשר ישבה עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ אם
בכלי הוא על המשכב הוא בשבתו בו יגע בו וטמא עד הערב׃ ואם שכב ישכב עם
אשה והיתה נדתו עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃
והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדת טמאתה
כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו כל
ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת
נדתה׃ וכל הנגע בהן יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והטהרה
מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום השמיני תקח לה שתי תרים או
שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת השני עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ והזרתם את בני
ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת
אשר בו זב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה׃ ודוה בנדתה והזב את זובו
לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃ וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני
בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות
כי בענן אראה על הכפרת׃ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל
לעלה׃ כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃ ומאת עדת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח
אהל מועד׃ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד
לעזאזל׃ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃
והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו
ושחט את פר החטאת אשר לו׃ ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה
ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ ונתן את הקטרת על האש לפני
יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדת ולא ימות׃ ולקח מדם הפר
ונתן באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה באצבעו שבע פעמים׃
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר
עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃ וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃
ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל׃ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב׃ והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל׃ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר החי׃ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי
והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה׃ ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל
ארץ גזרה ושלח את השעיר במדברה׃ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי
הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם׃ ורחץ את בשרו במים במקום קדש
ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃
והקטרת את חלב החטאת יקטיר המזבחה׃ והשרף את הפר ואת השעיר החטאת אשר
הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת
בשרם ואת פרשם׃ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם
וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם׃ וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את יד לכהן תחת אביו ולבש
את בגדי הבד בגדי הקדש׃ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
וכפר על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או
עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב
קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא
מקרב עמו׃ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני
השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אתם׃ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח
ניחח ליהוה׃ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת
עולם תהיה זאת להם לדרתם׃ ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יעלה עולה או זבח׃ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו
ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו׃ איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם והכרתי את נפשי באכל דם והכרתי אתו מקרב עמו׃ כי נפש
הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש
יכפר׃ על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא
יאכל דם׃ ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד צידה חיה או
עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסה אתו בעפר׃ כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא
ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו
יכרת׃ וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וטהר׃ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם׃ כמעשה
ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם
שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו׃ את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם׃ ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם
אני יהוה׃ איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה׃ ערות
אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה׃ ערות אשת אביך לא תגלה
ערות אביך היא׃ ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ
ערותן לא תגלה׃ ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותך הנה׃
ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה׃ ערות אחות אביך
לא תגלה שאר אביך היא׃ ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא׃ ערות
אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא׃ ערות כלתך לא תגלה אשת בנך
היא לא תגלה ערותה׃ ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא׃ ערות אשה
ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה
הוא׃ ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ ואל אשה בנדת
טמאתה לא תקרב לגלות ערותה׃ ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמא בה׃
ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה׃ ואת זכר לא
תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמא בה ואשה לא
תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא׃ אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים
אשר אני משלח מפניכם׃ ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את יושביה׃
ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ועשיתם מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר
בתוכם׃ כי את כל התועבת האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ׃
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם׃ כי כל
אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשת העשת מקרב עמם׃ ושמרתם את
משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני
יהוה אלהיכם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת
אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם׃ אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו
לכם אני יהוה אלהיכם׃ וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ ביום
זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלשי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל ביום
השלשי פגול הוא לא ירצה׃ והאכלו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃ וכקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט׃ ולכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם׃ לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ ולא תשבעו
בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין
פעלת שכיר אתך עד בקר׃ לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך
אני יהוה׃ לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט
עמיתך׃ לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ לא תשנא את אחיך
בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ לא תקם ולא תטר את בני עמך
ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש ולחפה לא נפדתה או חרות לא נתנה לה בקרת תהיה לא
יומתו כי לא חפשה׃ והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם׃
וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא וסלח לו מחטאתו
אשר חטא׃ וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים
ליהוה׃ ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו׃ לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את
פאת זקנך׃ ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה׃
אל תחל את בתך להזנתה ולא תזנה הארץ ומלאו הארץ זמה׃ את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה׃ אל תפנו אל האבת ואל הידעני אל תבקשו לטמאה בם
אני יהוה אלהיכם׃ מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה׃
וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אתו׃ כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ לא תעשו עול
במשפט במדה במשקל במשורה׃ מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃ ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה׃ ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני
ישראל ומן הגר בישראל אשר יתן למלך מזרעו למות יומת עם הארץ ירגמו אתו
באבן׃ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך
למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי׃ ואם העלם יעלימו עם הארץ את עינם
מן האיש ההוא במתתו מזרעו למלך ולא המיתו אתו׃ ושמתי אני את פני באיש
ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם׃
ואיש איש כי יקח את אשת איש מנאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃
ואיש כי ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם׃
ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם׃ ואיש אשר
יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם׃
ואיש כי יתן שכבתו בבהמה מות יומת והבהמה תהרגו׃ ואשה אשר תקרב אל כל
בהמה ושכבת אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם׃ ואיש אשר
יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד
הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא׃ ואיש כי ישכב את אשה
נדה וגלה את ערותה את מקורה הערה ואת מקור דמיה גלתה ונכרתו שניהם מקרב
עמם׃ וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו ערה עונם ישאו׃
ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דד גלה חטאם ישאו ערירים ימתו׃ וערות אשת
דדך לא תגלה ערות דדך הוא׃ ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם
ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה׃ ולא תלכו בחקת הגוי
אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם׃ ואמר לכם אתם ירשו את
אדמתם ואני אתנה לכם לרשתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי
אתכם מן העמים׃ והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר
ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא׃ והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי׃
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם
בם׃ וידבר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא
בעמיו׃ כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו׃ ולאחתו
הקרבה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא׃ לא יטמא בעל בעמיו לחלל את עצמו׃
לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃ קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש׃ אשה זנה וחללה לא יקחו וגרשה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃
וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם׃
ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף׃ והכהן הגדול מאחיו
אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם׃ ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא׃ ומן המקדש לא
יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה׃ ואשה
בבתוליה יקח לו׃ אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולת
מעמיו יקח אשה׃ ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
יקרב לחם אלהיו׃ כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או
שרוע׃ או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד׃ או גבן או דק או תבלל בעינו
או גרב או ילפת או מרוח אשך׃ כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש
להקריב אשי יהוה מום בו לחם אלהיו לא יגש׃ לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן
הקדשים יאכל׃ אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל
את מקדשי אני יהוה מקדשם׃ וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה׃ אמר אלהם לדרתיכם כל
איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃ איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או
זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע׃ או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו׃ נפש אשר יגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
במים בשרו׃ וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא׃ נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה אני יהוה׃ ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו
כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃ וזר לא יאכל קדש תושב שכיר לא יאכל קדש׃
ואיש כי יקנה נפש קנין מכספו הוא יאכל בו וילד בביתו הם יאכלו בלחמו׃
ובת איש כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל׃ ובת איש כהן כי
תהיה אלמנה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו׃ ואיש כי יאכל קדש בשגגה וחמשתו יסף עליו ונתן לכהן את הקדש׃
ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה׃ והשיאם עון אשמה באכלם
את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃
לרצנכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים׃ כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי יזבח זבח שלמים ליהוה להפליא נדר או בנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו׃ עורים שבר או חרוך או יבלת
או גרב לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה׃ ושור או
כשב אשר יהיה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃ אשך מעוך וכתות
וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי מושחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם׃ וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה׃ ושור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד׃
וכי תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃ ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה׃ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה׃ ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי׃ ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת
הוא ליהוה בכל מושבתיכם׃ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם׃
בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו׃ ביום הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן׃ והניף את העמר לפני יהוה
לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן
שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח
ונסכו יין רביעית ההין׃ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם׃ וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה׃ עד
ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה׃ ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה׃
ועל הלחם הקריב שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן בקר אחד ושני אילם
יקריבו עלה יהיו ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה׃ ועשיתם שעיר
עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה אחד לזבח שלמים׃ והניף הכהן אתם על
לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן׃ והקריב
הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה
לכהן׃ והקריב הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש
יהיו ליהוה לכהן׃ והקריב הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני
כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן׃ והקריב הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני
יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן׃ והקריב הכהן אתם על לחם הבכורים
תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן׃ והקריב הכהן אתם על
לחם הבכור

ולל ש"ן סיון

עד חצון לילה ישמקו בנורה שבטל בה סדר הלשנות הנלמסון בסבר
לבר סדר לאשארן חצון לילה כם יכללו שהפל אס' שבן כלו אחר אס'
לברכון ואס' אבון כלה בסוף ויוסיפו בסם א' או ב' אס רמשין
חכלה שער פשובה הכל כבי הנאן ויאמרו קדיש

ואמר יאמרו הכלה הנאן

ירמיאוא שבנון מורה שבע"ב אשר קריט לבניך ובנון כל בסוף
הפליט שנקרא בלילה הנה ובנון חבותיהם אוניוניהם ונקודותיהם
ונטעמיהם ופשאון הוצאיט אהם שהפיה שעה ו שען רחאיל
שען רצון שען הקשבה שען הנגנה שיהיה שולה לבניך סדר
קריאותיה ולאוכה כלו הפשוט כל הסולון החתואיל בהם [illegible]
ואשם ושבעלה שבעה ישוטה ודחאיל לאחול ולסלוח כל חטאינו
שעוינו ושבשעה לבניך אנחנו וכל שאך בין ישרה הן באחשבה
הן בלבור הן באעשה יען ובעון הזה הוי בעוברה ואנחנו
הטוב אלא ה' ב' ילעה רשעה כי שוטנים שבה ראשה ורבו
אלאנן ותטאתיה שבאו אסבר ובבדרה בחלול ה' ותלול
שם ובטול נורה אשר בעבורל עבר קציר כלה קיץ ואנחנו
לא עשעה יאנא לאען רחאיך וחסליך אנה ה' ל נרחק
אילונים לעברתיה חושה השיבה אבינו לנוריך ולבקט
באצניך והחנירה בתשובה שליאה לבניך
הנל אב הרחאן קנא לשם קדשך האחולל בגניט והבט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

35

חש מכונים מברכים יצחק ויעקב שרר ול בוא יברך
מן כל פקדל פקדוש בנה ומן כל קפלין פקדו פם
וושיפם ומעיפם וכל אשר לפם שינע אם שיכבם
לבם לצבקם פבם ושאדם ויבדבם וישלח ברכם
רותם ופצלתם כבל מעשה ידיפם ויעשל אנליפם
כל גדרון רעון וקשון ותלואון וכעיפם ונבליפם
ינגלם לאפסנו ולעבר ולירשנו ולנן
ויצאית לנו

פושיעם .

MTA KÖNYVTÁRA

37

ריבונו של עולם ידענו נאמנה כי מן היום אשר
אבינו הראשון חטא כי אשתו הטתו ברוב לקחה
לאכול מן העץ אשר צוית. לבלתי אכל-ממנו.
משמים השמעת דין ונוסרו כל הנשים בעת ההריון
והלידה כמו שכתוב הרבה ארבה עצבונך והרונך
בעצב תלדי בנים, אמנם ממכון שבתך תשגיח
על הנשים ההגונות והקל מעליהם ונשאו בלי
צער מחמדי בטנם ופריהן יתנו בעתן, אנא האל
עושה פלא היודע עתידות יעלי סלע חולל
אילות תשמור תספור ירחים תמלאנה תכרענה
ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה, פקח עין
חמלתך על מעלת רוממות הארצידוכסית מאריה
ניאשריצי די איסטי אשת מעלת רוממות הארצידו
דינאנדו די אווסטריא מברכותיך יבורך-פריבטנם
ימלאו ימיה ללדת יצא לאויר העולם ברגע קטון
לא תאונה אליה ולא לפרי בטנה רעה.

30

43

ולכן אין לחוש לשיטת הרמב"ם ז"ל ואין לנו לחוש אלא לשיטת הרי"ף ז"ל והרא"ש ז"ל ושאר הפוסקים ז"ל שהסכימו לשיטתו ז"ל ואין לנו לחוש לשיטת הרמב"ם ז"ל אלא במקום שהסכימו עמו

45

תפלה

להעתיר לה' צבאות ישבית מלחמות ויתן שלום בארץ לא ישא גוי אל
גוי חרב ויברך את עמו בשלום:

מזמור ב"ה רצית ה' ארצך.

אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֶה וָעוֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד
אַתָּה הוּא עוֹשֶׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד עַל צְבָא
הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל הָאֲדָמָה אַל
תִּפֶּן אֶל רִשְׁעֵנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ יְדַעְנוּ יְיָ רִשְׁעֵנוּ
עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ: לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בּשֶׁת
הַפָּנִים: הַבִּיטָה בְעָנְיֵנוּ וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ גּוֹיִם הִתְיַצְּבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְהוֹזִנִים וּפְנֵיהֶם מוּעָדוֹת לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה
וּמָלְאוּ פְּנֵי תֵבֵל חֲרָדָה וּמְחוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
כְּגוֹדֶל חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ: בְּכָתוּב וְנָתַתִּי שָׁלוֹם
בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְכֵמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכִתְּתוּ
חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל
גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם תַּעֲשֶׂה
שָׁלוֹם בְּמָרוֹמָיו חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ יְיָ תִּשְׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ
וְתֵן בְּלֵב הַמְּלָכִים וְשָׂרֵי עָם וְעַם אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם
וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וְהַתְעֲנֵנוּ עַל רֹב שָׁלוֹם הָאֵירָה פָּנֶיךָ עַל
עַבְדֶּיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ כְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

מזמור מ"ו אלהים לנו מחסה ועוז:

אל מלך וידוי

47

ומלכות שמים עליו לעולם ועד:

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל הקורא קריאת שמע שחרית ומצלה מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר "ויאמר אליהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצוום את בניכם לשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת כי דבר ריק הוא מכם כי חייכם הוא ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה" ואין דבר ריק אלא תורה שנאמר "כי לא דבר ריק הוא מכם כי חייכם הוא" ואין חיים אלא תורה שנאמר "כי הם חיינו ואורך ימינו" ואין ימים אלא העולם הבא שנאמר "ובדבר הזה תאריכו ימים" ואין ארץ אלא העולם הבא שנאמר "וצדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה" ואין לעד אלא לעולם הבא שנאמר "ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר" ואין לעולם אלא העולם הבא שנאמר "ואתה ה' מרום לעולם" ואין מרום אלא בית המקדש שנאמר "מקדש אדני כוננו ידיך" ואין לעולם אלא העולם הבא שנאמר "ה' מלך עולם ועד אבד גוים מארצו" ואין עולם ועד

ירמ״ה א״ו״א אביר יעקב קדוש ישראל שתתמלא רחמים על כל יושבי
העיר הזאת וגלילותיה ועל כל עמך בית ישראל בכל
מקום שהם ותשמרנו ותצילנו מיד אויבנו ומיד כל היועצים והקמים עלינו
לרעה ובשם שעשית ניסים ונפלאות ליעקב אבינו בבית אל שאמר
ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי וכן לדוד שהתפלל יענך
ה׳ ביום צרה כן תגן עלינו ועל כל עמך בית ישראל ותכרית כל החוחים
והקוצים הסובבים את השושנה העליונה. **אב**. הרחמים לא כחטאינו
חעשה לנו ולא כעונותינו תגמול עלינו ויעמוד לנו זכות אבותינו הקדושים
וזכות גדולים חקרי לב האלופים בתורה ומסובלים במצות כאן נמצאו
וכאן היו ללמד דעת קהלנו מימי קדם. אנא הפר עצת כל אויבנו והקמים עלינו
לרעה ותן כח ותעצומות לאנשי החיל העומדים עזרתה לנו ותגמול להם
כצדקם ויושר לבבם הטוב. יהיה נגד פניך הלחץ אשר לוחצים אותנו וראה
בעניינו ורבה ריבנו. אתה האל רב חסד מטה כלפי חסד ינבשו רחמיך את
כעסך ועשה עמנו ניסים ונפלאות ותבון תפלתנו קטרת לפניך ותתנהג
עמנו כגודל רחמיך המרובים כדכתיב כי רחום ה׳ אלקיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם על שמך וכו׳
למענ יחלצון וכו׳ יהיו לרצון וכו׳

ירמ״ה א״ו״א שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מידותיך ויתמתקו
הדינים ותבטל מעלינו ומעל כל עמך ישראל בכל מקום שהם ובפרט מעל
היושבים בעיר הזאת כל גזירות קשות ורעות וחקרע כל גזר דין רע מעלינו
ותגזור עלינו גזרות טובות כרוב רחמיך ותכניע ותשפיל את כל אויבנו
ומבקשי רעתינו חפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן

50

52

אנא מ"מ"ה"מ חזק ואמץ את מעלת רוממות אדוננו המלך **פראנסיצקו**

פרימו ומ"ע רוממות המלכה אשתו והנשגבים אחים וכל השרים אשר

למשפחת **אווסטריא** הרמה והנשאה תרב גדולתו וכל אשר יעשה

יצליח ותן בלבו ובלב כל יועציו להטיב ולעשות חסד עמנו ועם כל ישראל

ולהיות לנו למגן ולמחסה (ולמחס) ולמסתור ותצילנו מכל נזק ופחד ורעדה

ונהיה מיושבים שקטים ושאננים לעבודתך יהיו לרצון וכו' ומזמוריענך

וכו'

סדר הסליחות שאומרים בתענית צבור ק"ק איטלייאני

בשחרית

כשיגיע ש"צ לברכת סלח לנו יאמר ·

סלח לנו אבינו כי חטאנו כמו בת"צ עד וסלחת לעונינו כי רב הוא
מזמור כ"ב למנצח על אילת השחר
אני קראתיך כי תענני אל ותעתר אלי המובא בת"צ אל מלך
מזמור ל"א למנצח מזמור לדוד בך ה' חסיתי
אבוא היום בתפלה שם אל מלך
מזמור ל"ה לדוד ריבה ה' את יריבי
דרשנוך בכל לב בשחרית צ"כ אל מלך
וכשחטאו אבותינו במדבר עד ואל יעכב וכו'

ויסיים תפלתו כשאר ימים ואומר ש"צ עניינו דין גואל לרופא בנהוג ·

ואחר הי"ח יאמר מה נאמר לפניך · תכלה ממנו
ואח"כ יאמר מזמור לדוד אליך · וזכור ברית אברהם · וזכור ברית אב
המוני המובא בעשרה בטבת אל תעזבני ואל דמי לך המובא שם
ולסליחה מיושב יאמר הנה כחומר ביד היוצר בת"צ ואח"כ אבינו אב
הרחמן · ויסיים תפלתו כשאר תעניות :

וקודם הוצאת ס"ת יאמר מזמור כ"ז לדוד ה' אורי וישעי ותפלה המתוקנת לענין וחצי קדיש ואח"כ יאמר
ויסי בנסוע והתפלה האחרת · ובהוצאת ס"ת יאמר מזמור לולי ה' שהיה לנו · וקורין ויחל :

בתפלת מנחה

אחר ובא לציון וחצי קדיש יוציאו הס"ת ויקראו ויחל והפטרת שובה ישראל עם פסוקי מי אל כמוך ·
ואחר י"ח בקול יאמר התפלה כבשאר הימים המתוקנת לענין ואח"כ אומרים ·

אלהינו שבשמים אבינו אתה : א"ש אין לנו מלך אלא אתה :
א"ש חטאנו לפניך : א"ש רחם עלינו והושיענו :
א"ש עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא : א"ש עשה למען רחמיך
הרבים וחסדיך הגדולים ורחם עלינו והושיענו :
אל מלך וידוי ונפילת אפים וקדיש תתקבל :

ק"ק אשכנזים

בשחרית

אחר הסליחות של שני קודם הפזמון יאטרו מזמור כ"ז והתפלה הנתקנת
וקודם הוידוי יפתחו הארון הקדש ויאמרו ביראה ובכוונת הלב ובכן יהי
רצון מלפניך וכו' הנדפס בספר הסליחות דפוס ויניציאה דף צ"ד :

בתפלת מנחה

במקום הפטרת דרשו יאמרו הפטרת שובה ישראל ופסוקי מי אל כמוך
בסוף · ואחר י"ח התפלה הנתקנת : אל מלך וידוי

[illegible]

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּרָאֶה לְפָנֶיךָ זְכוּת אַבְרָהָם אוֹהֲבֶךָ וַעֲקֵדַת
יִצְחָק יְדִידֶיךָ, וּתְמִימוּת יַעֲקֹב בְּכוֹרֶךָ, וְצִדְקַת כָּל הַחֲסִידִים וְהַיְשָׁרִים וְהַתְּמִימִים אֲשֶׁר
הֵעֵרוּ לָמוּת נַפְשָׁם עַל יִחוּד קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ, וּלְמַעַנְךָ וּלְמַעֲנָם וּלְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי
עָפָר אֲשֶׁר הִרְבִּיצוּ תּוֹרָה תּוֹךְ קְהָלֵינוּ, הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה מִזְּבוּל קָדְשֶׁךָ וְתַפְאַרְתֶּךָ
תּוֹקֵף הַצָּרוֹת אֲשֶׁר כַּיּוֹם הַזֶּה סְבָבוּנוּ כְּתִרוֹנוּ מְנוּחָה הַדְרִיכוּנוּ, רְאֵה אוֹיְבֵינוּ כִּי רַבּוּ
וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנָאוּנוּ כְּמַעֲטֵי חַיִּים בִּלָּעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ
אָנָּא הָמֵלְא עָלֵינוּ רַחֲמִים וְחוּס וְחָמוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ, וְשׁוֹנְאֵנוּ כָּל
כָּל הַמְקַטְרְגִים עָלֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, חְתוֹם פִּי שָׂטָן וְאַל יִשְׁטִין עָלֵינוּ, זְעוֹם בּוֹ וְיֵרוֹם
וְיַעֲמוֹד מֵלִיץ טוֹב לְצִדְקֵינוּ, וְתוֹסִיף לְהַטּוֹת עָלֵינוּ חֶסֶד בְּעֵינֵי הַמְּלָכוּת וְהַשָּׂרִים,
וְתֵן כֹּחַ וְתַעֲצוּמוֹת לְכָל הַמְחַזְּקִים מָגֵן וְצִנָּה וְקָמִים בְּעֶזְרָתֵנוּ, וּבָטֵל מַחְשְׁבוֹת
שׂוֹנְאֵינוּ, וְהָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת
עַמִּים, וְנֶאֱמַר עִוְּצוּ עֵצָה וְתוּפָר דַּבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ
לְרָעָה יִהְיוּ כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה, יִפְלוּ בְּשַׁחַת יִפְעָלוּ, יָשׁוּב עָמָל בְּרֹאשָׁם
וְעַל קָדְקָדָם חֲמָסָם יֵרֵד לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ, עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ : עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ :
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ

אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ :	אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם אַל תַּאְבִּדֵנוּ בַּאֲוֶרֶת גָּלוּתֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם אַל תַּשְׁבֵּת מֵעָלֵינוּ לְרָעָה :	אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם זְכֹר בְּרִיתְךָ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ :
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם דְּרֹשֵׁנוּךָ הִמָּצֵא לָנוּ :	אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם דְּרוֹשׁ דָּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ :
אֵשׁ הֵעַתָּ לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם בִּתְפִלָּתֵנוּ :	אֵשׁ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ :
אֵשׁ יְהֵמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ :	אֵשׁ כַּבּוֹשׁ אֶת כּוֹבְשֵׁנוּ :
אֵשׁ לַחֵן אֶת לוֹחֲצֵנוּ :	אֵשׁ מַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה
אֵשׁ נְקוֹם אֶת נְקָמָתֵנוּ :	אֵשׁ סְמוֹךְ אֶת נִפְּלָתֵנוּ
אֵשׁ פְּדֵנוּ מִיַּד כָּל אוֹיְבֵינוּ :	אֵשׁ רִיבָה רִיבֵינוּ וּגְאָלֵנוּ
אֵשׁ רְאֵה בְּדוֹחַק הַשָּׁעָה :	אֵשׁ שִׁית שָׁלוֹ בֵּינֵינוּ
אֵשׁ שִׁית שָׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ :	אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹ בָּאָרֶץ
אֵשׁ תֵּן שָׁלוֹ בְּמַלְכוּת :	אֵשׁ תְּכוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ

אֵשׁ עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה
יִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ יַחְזוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכָּלְמוּ כִּי אַתָּה עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ

משלחת ישראל לאו"ם

לא: סלים ומשה

בקשה שיתפלל בעד הקהל בתפלה וברחמים את הפטרונא של רבני נשתיה

בשמרית אחר פשתים, תפילת יום ל' שבתי שיר לך שבתי שתרגם בקשתך כי על רחמיך הגדול ונשל
ולי בקול שומר ישרל ונשל קולס תנתפ
בני אתם יום שלישי ויום רביעי. כי בעקבי רגבו של משיח כאן שבתם ונשל ואמרין סלה בפנים

אחר תנתפ

חזן וקהל

בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי :

שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה לדמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי :

ביצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבא באזניו :

שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי : אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני :

אחבתי ת"ס של נשמע קדוש סוף מגדול ראש:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן :

שיר המעלות אל ה' בצרתה לי קראתי ויענני : שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' :

ה' שמעה בקולי תהיינה אזניך קשובות לקול תחנוני :

אם עונות תשמר יה ה' מי יעמוד : כי עמך הסליחה למען תורא :

תכון תפלתי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב :

ה' יגמור בעדי חסדך לעולם מעשה ידיך אל תרף : ג' פעמים :

אותיות אהב מפיות לב ונפש כפשוט ונשל סלה מלכים ב שיר לך אלהי סוסיא בגובה לך ומשוך שלאחריה

הפלת כוסא שיר לך מאיר פה עד בוספסות לך אלהי תקוה רצית כי ארלך בפושעת את ובניו ונשל
ואתריה פסוק ויבך לקשע את נת ואת בחים ואת כל בפשה אשר אתו בבבל ועבד לקשע רות

על פאלן ושוכן פלס : ברוך אבי בטרך ואבי אלהיך ואבי בפתוך שיך לפניך ושפרות יאנוך

לפרוי אלהים ונשתי כי בלילו ושאתי : לפרוי אז בפתוח שלי כי לשאון שאות תלבר כי עלן שאש

מרין באוש ונפלן נפרש ת"ל: יצלקף בפרוי לשפטיך בפוט רגב אלט ובפה פוש יעב :

סלה את פארץ שלל ת' פאלן צרע וקציר נקי ואט יקיץ ויוד ולילה לא ישבות :

חזן דרכך להינו להאריך אפך · לרעים ולטובים והיא תהלתך :

למענך להינו עשה ולא לנו · ראה עמידתנו רקים ורקים :

תעלה ארוכה לעלה נדף · תנחם על עפר ואפר :

תשליך חטאינו ותחון במעשיך · תרא כי אין איש עשה עמנו צדקה : לעלן ואתה קדוש

בְּהוֹשַׁעְתָּ נֹחַ וּבֵיתוֹ מֵהַמַּבּוּל

צַוֵּה לָנוּ יְשׁוּעוֹת קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן זְבוּל

פְּקוֹד לְמֵי הַיָּם בַּל יַעַבְרוּ גְבוּל

וְנָתְנָה הָאָרֶץ אֶת יְבוּל :

רַחוּם וְחַנּוּן חֲמוֹל עַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן

אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ וּבְנֵי מֵרוֹן

וְלֹא יַחְשׂוֹכוּ מֵהוֹדוֹת לָךְ בְּגָרוֹן

מְהוּלָל שֵׁם יְיָ כָּל לָשׁוֹן תָּרוֹן :

פְּנֵה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר

וְכָל שָׂטָן וּמַשְׂטִין יְהִי נִגְעָר

כֶּרֶם וְכַרְמֶל אַל יְהִי נִבְעַר

יָצִיצוּ אָז וִירַנְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר :

עַל שִׂפְתֵי נַהֲרוֹת נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּר

כִּי מִשְׁאוֹנָם וְדָכְיָם אֵין לַבְּרִיּוֹת שַׁחְרוּר

אָכֵן אֵין פִּיקוּחַ נֶפֶשׁ בָּרוּר

עַל כֵּן כָּל פָּנִים קִבְּצוּ פָּרוּר :

נַחֲלָה עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ שָׁטָף ׃

רֹעֲבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם תִּתְעַטָּף ׃

נָא זְעָקַת אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף ׃

תְּכוֹן כִּקְטוֹרֶת סַמִּים נֶעְטָף ׃

אִם נִכְרְתוּ רוֹעִים וְנִדְרוֹת צֹאן ׃

עַל כִּי לְצִיּוֹן חָמְדוּ לָצוֹן ׃

נָא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ קַבְּלֵנוּ בְּרָצוֹן ׃

פֶּן יִקְרָאֵנוּ עֵד אָסוֹן ׃

הַכּוֹכָבִים אָסְפוּ נָגְהָם וְנִסְתָּרוּ ׃

מִלְּהָאִיר לְיוֹשְׁבֵי תֵּבֵל נֶעְדָּרוּ ׃

פְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ ׃

כִּי שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ קָדָרוּ ׃

הוֹבִישׁוּ אַפְרִים הֵילִלוּ כּוֹרְמִים ׃

כִּי נִשְׁתַּפּוּ שָׂדוֹת וְרוֹטְשׁוּ בָּתִּים וְכָרְמִים ׃

מֵהַר עֲנֵנוּ וְעָזְרֵנוּ מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים ׃

מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים ׃

63

צדי ישקצ׳ מושיע: מושיעו בעת צרה: הננו אתנו לך

צ׳ למושעות: שופכים כמים לבנו נכח פניך יצ׳:

אתה יצ׳ מגן לכל החוסים בך תגן על העיר הזאת

להושיעה: ותשקיף ממעון קדשך עליה לטובה:

אתה סתר לנו מצר תִּצְּרֶהָ וְתִנְצְרֶנּוּ: רני פלט

תסובבה ותסבבנו: שמרנו סאישון בתן עין ובצל

כנפיך תסתירנו: ולמען שמך הגדול שנקרא

עלינו חוס ורחם עלינו ועל טפינו ועוללנו: והשקט

מעלינו הכשית המון הגוים אשר צבאו ליום קרב

ומלחמה:

אנא יי הושיעה נא: ועשה עמנו אות לטובה:

כי עת לחננה: חננו יצ׳ חננו: עננו אבונו עננו:

ולמען רחמיך הרבים שכך רוגז המלכים · וקצף הנסיכים ·

אשר. עתקו גם גברו חיל לעדוך מלחמה · וכל הקריה

הומה: עורה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ·

ופדנו למען חסדך מכל מבוכה ומהומה: והשכן

בעירנו השקט ומנוחה שאננה · אין פרץ ואין

יוצאת · ואין צוחה ברחובותינו: יהי נא שלום

בחילנו ושלוה באחוזתינו: ויתקיים בנו את אשר

אמרת על ידי משה עבדך ונתתי שלום בארץ ·

ושכבתם ואין מחריד: יא תשפות שלום לנו ·

ואנחנו נשיר עוזך · ונרנן לבוקר חסדך · נגילה

ונשמחה בישועתך: יא עוז לעמו תן יא יברך

: את עמו בשלום :

65

ויהיו נגד פניך צרותינו · וראה בעניינו · להציל

ממות נפשנו ומכליון בתינו ממונינו רכושנו

וקנינינו זכור נא בניך המצפים לישועתך ·

למען יחלצון ידידך הושיעה ימינך ועננו ·

יהי שלום וכו'

ובסוף במקום המנמור יאמר ·

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם

ונשאם עד העולם ;

ותן כח ותעצומות לחזיקים מון וצנה ומחיל בעינכתנו

67

89

89

נחלה עבר על נפשנו ושמיר

70

H

תפלה

לאומרה שחרית ומנחה אחר סיום העמידה בקול.
ובשני והמשי שחרית מקומה קידם נפילת אפים.
א"מ למנצ"ח לבני קורח מזמור רציח ה' וכו' סימן פ"ה. ואח"כ מתפלל בשלומם של מלכיות.

אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעוֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא
מְאֹד אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד
עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל
הָאֲדָמָה אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעָתֵנוּ וְאַל תַּכְחֵד פָּנֶיךָ
מִמֶּנּוּ יְיָ רְעֵנוּ יְיָ רְשֵׁעֵנוּ עַתָּה אֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ לָךְ.
לְךָ יְיָ הַעֲדָקָה וְלָנוּ בוּשֶׁת הַפָּנִים. הַבִּיטָה בְעָנְיֵינוּ
וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ גּוֹיִם הִתְאַבּוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְחוֹזִים
וּפְנֵיהֶם מוּעָרוֹת לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה וּמָלְאוּ פְנֵי
חֵבֶל חֲרָדָה וּמְהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגוֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ. כַּכָּתוּב וְנָתַתִּי
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְכֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת
לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה
אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו חוֹם וְרַחֵם
עָלֵינוּ יְיָ תְּשִׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְחֵן בְּלֵב הַמְּרֻכִּים
אֲשֶׁר בְּיָדְךָ רוּחַ שָׁלוֹם וְהַשְׁכֵּט וָבֶטַח וְהִתְעַנֵּנוּ
עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּחַסְדֶּךָ נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ:

וצומר מזמור אלהים לנו בסימן מו ואח"כ אומר אל סלך ואלהינו

LIBRARY OF THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

נדפס פה מנטובה יט לחדש חשון שנת התצר

73

אלוה מלא רחמים שוכן
מרום קדושים ברחמיך הרבים חוס ורחם
על עמך ישראל כי לך לבדך עינינו תלויות
כי אתה תזכור ולא תשכח לרחם על יצורי כפיך
כי זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה
אל תזכור לנו עוונות ראשונים ומהר יקדמונו
רחמיך כי דלונו מאד. עזרנו אלהי ישעינו
על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
למען שמך. למה יאמרו בגוים איה נא אלהיהם
יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך
תבוא לפניך אנקת אסיר כגדול זרועך הותר בני תמותה
ורחמיך על כל מעשיך. הושיענו אלהי ישענו
ועל דבר כבוד שמך כי שמך נקרא עלינו
ועל עמך ישראל כי בך בחרת. ועתה ה' אבינו
אתה ונחנו עמך ומעשה ידיך כולנו. אל נא
תשכח לנצח ותזנח לנו כי אתה אבינו
כי אבינו אתה. אבינו אתה גואלנו
מעולם שמך. למה תעמוד ברחוק ה'
תעלים לעתות בצרה. בגאות רשע
דלת יקד תלהט בלהבות אש
ישלח בם ויכלם ברעה
ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים
פלס נתיב לאפו
לא חשך ממות נפשם
ובהמתם לדבר תסגיר
כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם
ויסע כצאן עמו
וינהגם כעדר במדבר
וינחם לבטח ולא פחדו
ואת אויביהם כסה ים
ויבקע צור במדבר
וישק כתהמות רבה
ויוצא מים מסלע
ויורד כנהר מים
ויעל ענן יומם
וכל הלילה באור אש
ויבא שלו ויאכלם
ומן השמים נתן להם
לחם אבירים אכל איש
ויבא קדים בשמים
ויבא בצפונו עב
ויזרם עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כנף
ויפל בקרב מחניהם
סביב למשכנותיהם
ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם לא זרו
עוד אכלם בפיהם
ואף אלהים עלה בהם
ויהרג בשמניהם
ובבחורי ישראל הכרע
בכל זאת חטאו עוד
ולא האמינו בנפלאותיו
ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה
אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל
ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גואלם
ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו
ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו
והוא רחום יכפר עון
ולא ישחית
והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו
ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב
ויחמול על עבדיו
ויתן לו מנוחה
ויכפר על חטאתם
ולא השחית
ויוסף להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו
ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב
ויחמול על עבדיו
ויתן לו מנוחה
ויכפר על חטאתם
ולא השחית
והרבה

ואם הכתוב מדבר בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף
ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה מיני
חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני חיה שהם אריה
ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם נשר ועיט וכרכי
ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע ותנין אלא בשלשה
מיני דגים שהם דג גדול ודג קטן וצלוף ולא בשלשה מיני
דגים שהם דג גדול ודג קטן וצלוף אלא בשלשה מיני
בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף ולא בשלשה מיני בהמה
שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה מיני חיה שהם חיה ועוף
ושרץ ולא בשלשה מיני חיה שהם אריה ונמר ודוב אלא
בשלשה מיני עוף שהם נשר ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני
שרץ שהם נחש וצפע ותנין ולא בשלשה מיני דגים שהם
דג גדול ודג קטן וצלוף אלא בשלשה מיני בעלי חיים
שהם בהמה חיה ועוף ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור
וכבש ועז אלא בשלשה מיני חיה שהם חיה ועוף ושרץ
ולא בשלשה מיני חיה שהם אריה ונמר ודוב אלא בשלשה
מיני עוף שהם נשר ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ
שהם נחש וצפע ותנין ולא בשלשה מיני דגים שהם דג
גדול ודג קטן וצלוף אלא בשלשה מיני בעלי חיים שהם
בהמה חיה ועוף ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש
ועז אלא בשלשה מיני חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא
בשלשה מיני חיה שהם אריה ונמר ודוב אלא בשלשה מיני
עוף שהם נשר ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ שהם
נחש וצפע ותנין ולא בשלשה מיני דגים שהם דג גדול
ודג קטן וצלוף אלא בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה
חיה ועוף ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש ועז
אלא בשלשה מיני חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה
מיני חיה שהם אריה ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף
שהם נשר ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש
וצפע ותנין ולא בשלשה מיני דגים שהם דג גדול ודג
קטן וצלוף אלא בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה
ועוף ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש ועז אלא
בשלשה מיני חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני
חיה שהם אריה ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם
נשר ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע
ותנין ולא בשלשה מיני דגים שהם דג גדול ודג קטן
וצלוף אלא בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף
ולא בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה
מיני חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני חיה
שהם אריה ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם נשר
ועיט וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע ותנין
ולא בשלשה מיני דגים שהם דג גדול ודג קטן וצלוף
אלא בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף ולא
בשלשה מיני בהמה שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה מיני
חיה שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני חיה שהם
אריה ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם נשר ועיט
וכרכי ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע ותנין ולא
בשלשה מיני דגים שהם דג גדול ודג קטן וצלוף אלא
בשלשה מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף ולא בשלשה
מיני בהמה שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה מיני חיה
שהם חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני חיה שהם אריה
ונמר ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם נשר ועיט וכרכי
ולא בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע ותנין ולא בשלשה
מיני דגים שהם דג גדול ודג קטן וצלוף אלא בשלשה
מיני בעלי חיים שהם בהמה חיה ועוף ולא בשלשה מיני
בהמה שהם תור וכבש ועז אלא בשלשה מיני חיה שהם
חיה ועוף ושרץ ולא בשלשה מיני חיה שהם אריה ונמר
ודוב אלא בשלשה מיני עוף שהם נשר ועיט וכרכי ולא
בשלשה מיני שרץ שהם נחש וצפע ותנין

שיר לשבת בבוקר :
שיר לשבת אחה"צ :
שיר לשבת במוסף :
שיר לשבת בסעודה שלישית :
שיר לשבת בבין השמשות :
שיר לשבת במוצאי שבת :
שיר לשבת בבוקר :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת שאין שליח :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת ושאין שליח :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת ושאין שליח ציבור :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת ושאין שליח ציבור ושאין שם ספר תורה :
שיר לשבת בבוקר שאין שם שבת ושאין שליח ציבור ושאין שם ספר תורה ושאין שם תפילין :

תהלים

לדוד ה' רעי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני : נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני : תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים : מזמור לדוד לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה : אלי בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי : גם כל קוך לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך ה' הודיעני ארחותיך למדני : הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום : זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה : חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למענך ה' : טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך : יכלכל ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות ה' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו : למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ : סוד ה' ליראיו וברית להודיעם : עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני : צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עניי ועמלי וסלח לכל חטאותי : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו :

תהלים

למנצח לבני קרח משכיל : אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם : אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם : כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי אם ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם : אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב : בך צרינו ננגח בשמך נבוסינו נתרפס : כי לא אבטח בקשתי וחרבי לא תושיעני : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות : באלהים הללנו כל היום ושמך לעד נודה סלה : אך זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו : תשיבנו אחור מצר ומשנאינו שסו למו : תתנינו כצאן מאכל ובגוים זריתנו : תמכר עמך בלא הון ולא רבית בם : תשימנו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : תשימנו משל בגוים מנוד ראש בלאמים : כל היום כלמתי נגדי ובושת פני כסתני : מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם : כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך : לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו מנתיבתך : כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו בצלמות : אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נכר : הלא אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלמות לב : כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה : עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח : למה פניך תסתיר תשכח עניינו ולחצנו : כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו : קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך :

תהלים

לדוד מכתם בשחתו את אבימלך ויגרשהו וילך : אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי : בה' תתהלל נפשי ישמעו ענוים ויגילו : גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי את ה' ויענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו : זה עני קרא וה' שמע ומכל צרותיו הושיעו : חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם : טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו : יראו את ה' קדושיו כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם : מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו : עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני ה' בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו וה' שמע ומכל צרותם הצילם : קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה' : שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו : פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :

תהלים

לדוד ריבה ה' את יריבי לחם את לוחמי : החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי : והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני : יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וחפרו חושבי רעתי : יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה : יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך ה' רודפם : כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי : תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה : ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו : כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו : יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני : משלמים לי רעה תחת טובה שכלה לנפשי : ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב : כרע כאח לי התהלכתי כאבל קודר שחותי : ועלי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו : בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו : אדני כמה תראה השיבה נפשי משאונם יחידתי מכפירים : אודך בקהל רב בעם עצום אהללנו : אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין : כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון : ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו : ראית ה' אל תחרש אדני אל תרחק ממני : עורה והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי : שפטני כצדקך ה' אלהי ואל ישמחו לי : אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלעניהו : יבשו וייחפרו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי : ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל ה' החפץ שלום עבדו : ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך :

תהלים

לדוד נאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמירות ישראל : רוח ה' דברה בי ומלתו על לשוני : אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל ביראת אלהים : וכאור בקר יזרח שמש בקר אין עבות מנגה מזרח מגשם דשא מארץ : כי הלא כן ביתי עם אל עולם ערוכה בכל ושמורה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח : ובליעל כקוץ מנדף כלם כי לא בידים יקחו : ואיש יגע בהם ימלא ברזל ועץ חנית וכאש באש שרופים ישבתו :

תהלים

לדוד מכתם בהיותו במערה תפלה : קול בקולי אל ה' אזעק קול בקולי אל ה' אתחנן : אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד : בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי : הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי : זעקתי אליך ה' אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים : הקשיבה אל רנתי כי דללתי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני : הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי : ותפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך : אל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי : כי רדף אויב נפשי דכא בארץ חייתי הושיבני במחשכים כמתי עולם : ותתעטף עלי רוחי בקרבי ישתומם לבבי : אזכר ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשיח : פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה : מהר ענני ה' כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי ליורדי בור : השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי : הצילני מאויבי ה' אליך כסתרתי : למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור : למען שמך ה' תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי : ובחסדך תצמית אויבי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך : תהלה לדוד ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה : חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי : ה' מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו : אדם להבל דמה ימיו כצל עובר : ה' הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו : ברק ופזרם שלח חציך והמם : שלח ידיך ממרום פדני והצילני ממים רבים מיד בני נכר : אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר : אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך : הנותן תשועה למלכים פדה את דוד עבדו מחרב רעה : פדני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר : אשר בניהם כנטיעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזויות חטבות תבנית היכל : מזנינו מלאים מפיקים מזן אל מזן צאננו מאלפות מרבבות בחוצותינו : אלופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאה ואין צוחה ברחובותינו : אשרי העם שכך לו אשרי העם שה' אלהיו :

תהלים

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד : גדול ה' ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו : חנון ורחום ה' ארך אפים וגדול חסד : טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך ה' כל מעשיך וחסידיך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר ה' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :

אחר כי נעצרו המים ויבשו יאמרו

85

ומה נאנחה בהמה נבזכו עדרי בקר כי אין
מרעה להם: אנא ברחמיך הרבים חוסה וחמול
עלינו ועל צונה ואלפים כלם וגם בהמות שדי
וקיים בנו מקראי דכתיבין ירעה מקנין ביום ההוא
כר נרחב והאלפים והעיירים עובדי האדמה
בליל חמיץ יאכלו: ונאמר ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר לפיך ועשתרות
צאנך: ונאמר אל תיראי אדמה גילי ושמחי
כי הגדיל ה׳ לעשות אל תיראו בהמות שדי
כי רשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם: ונאמר צדקתך כהררי ג׳
משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה׳

86

87

אמה

מעות אלפים דינר ושתי רבואות דינרים.
אשר אתה נשה ונתן לאחיך בעבורם.
שמעוני ואשיבך בעבור אבותי ובעבור
אני דבואתי אשר אמרתי אל אדוני אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי ואמרתי אל אדוני
אם אין האשה הולכת אחרי ואמר אלי
מלאכו אשר אתהלך לפניו ישלח עמך
והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
ומבית אבי. אז תנקה מאלתי כי תבוא אל
משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי.
ואבוא היום על העין ואומר יי אלהי אדוני
אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי
הלך עליה. הנה אנכי נצב על עין המים
ובת האנשים היוצאת לשאב ואמרתי אליה
הגמיאיני נא מעט מים מכדך. ואמרה אלי
גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב. היא
האשה אשר הכיח יי לבן אדוני. אני
טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יוצאת
וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר
אליה אשתני נא ותמהר ותורד כדה מעליה
ותאמר שתה ואף גמליך אשקה. ואשתה
ותשק גם הגמלים. ואשאלה ואמר בת מי
את ותאמר בת בתואל אנכי בן מלכה אשר
ילדה לנחור. ואשם הנזם על אפה והצמידים
על ידיה. ואקד ואשתחו ליי ואברך את יי
אלהי אדוני אברהם אשר נחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי אדוני לבנו. ועתה אם
יש אתכם עשות חסד ואמת אדוני הגידו לי
ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על
שמאל. ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר
מיי לא נוכל דבר אליך רע או טוב. הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדוני
כאשר דבר יי. ויהי כאשר שמע עבד אברהם
את דבריהם וישתחו ארצה ליי. ויוצא עבד
אברהם כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן
לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה. ויאכלו
וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדוני. ויאמר
אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור
אחר תלך. ויאמר אלהם אל תאחרו אתי
והיי הדרך הצליח. שלחוני ואלכה לאדוני.
ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה.
ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך. וישלחו את רבקה
אחותם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו.
ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את
היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו.
ותקם רבקה וגו' ותרכבנה על הגמלים
וגו'. ויקח עבד אברהם את רבקה ויעמוד
על באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב.
ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים באים. ותשא רבקה
את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל.
ותאמר אל העבד מי האיש הזה ותאמר הוא
אדוני. ותקח הצעיף ותתכס. ויספר העבד
ליצחק את כל הדברים אשר עשה. ויבא
יצחק אל אהל שרה אמו ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי
אמו. ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה
ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת
מדין ואת ישבק ואת שוח. ויקשן ילד את
שבא ודדן. ובני דדן היו אשורים ולטושים
ולאומים. ובני מדין עיפה ועפר וחנוך
ואבידע ואלדעה. כל אלה בני קטורה.
ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. ולבני
הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה
אל ארץ קדם. ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאה שנה ושבעים שנה וחמש שנים.
ויגוע אברהם וימת בשיבה טובה זקן
ושבע ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה
עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא.
השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם
קבר אברהם ושרה אשתו. ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי. ואלה תולדות
ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית
שפחת שרה לאברהם. ואלה שמות בני
ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל ומבשם. ומשמע ודומה
ומשא. חדד ותימא יטור נפיש וקדמה.
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
ובטירותם שנים עשר נשיאים לאמותם.
ואלה שני חיי ישמעאל מאה שנה ושלשים
שנה וחמש שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו.
וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
בבואך אשורה על פני כל אחיו נפל. ואלה
בני יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק.
ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה. ויעתר יצחק ליי
לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יי
ותהר רבקה אשתו. ויתרוצצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרוש
את יי. ויאמר יי לה שני גוים בבטנך
ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר. ויהי ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה. ויצא הראשון אדמוני כלו
כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ואחרי כן
יצא אחיו ויקרא שמו יעקב. ויהי עשו איש
יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב
אהלים. ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אוהבת את יעקב. ויזד יעקב נזיד
ויבא עשו מן השדה והוא עיף. ויאמר עשו
אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה
כי עיף אנכי. ויאמר יעקב מכרה כיום את
בכרתך לי. ויאמר עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי בכרה. ויאמר יעקב
השבעה לי כיום את בכרתך לי. וישבע לו
ויבכר את בכרתו ליעקב. ויקח יעקב את
הלחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז עשו את הבכרה. ויהי רעב בארץ
מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם
וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה.
וירא אליו יי ויאמר אל תרד מצרימה שכן
בארץ אשר אמר אליך. גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את
כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר
נשבעתי לאברהם אביך. והרביתי את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות
האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ. עקב
אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרתי
מצותי חקותי ותורותי. וישב יצחק בגרר.
וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחותי
היא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי
המקום על רבקה כי טובת מראה היא.
ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך
מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק
מצחק את רבקה אשתו. ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך
אמרת אחותי היא ויאמר אליו יצחק כי
אמרתי פן אמות עליה. ויאמר אבימלך מה
זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשם. ויצו אבימלך את
כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו
מות יומת. ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יי.
ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד מאד. ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים. וכל
הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר. ויאמר
אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד מאד. וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם. וישב יצחק וחפר את בארות המים
אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר סתמו
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
כשמות אשר קרא להן אביו. ויחפרו עבדי
יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים.
ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו
המים. ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו
עמו. ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה. ויעתק משם ויחפר באר
אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות
ויאמר כי עתה הרחיב יי לנו והפרינו בארץ.
ויעל משם באר שבע. וירא אליו יי בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל
תירא כי אתך אנכי ואברכך והרביתי את
זרעך בעבור אברהם עבדי. ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יי ויט שם אהלו ויכרו שם
עבדי יצחק באר. ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו. ויאמר
יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם
אתי ותשלחו מאתכם. ויאמרו ראו ראינו כי
היה יי עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו
בינך ונכרתה ברית עמך. אם תעשה עמנו
רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק
טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יי.
ויעש להם משתה ויאכלו וישתו. וישכמו
בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום. ויהי בעת ההיא ויבאו
עבדי יצחק ויגידו לו על הבאר אשר חפרו
ויאמרו לו מצאנו מים. ויקרא אתה שבעה
על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה.
ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון
החתי. ותהיין מרת רוח ליצחק וברבקה.
ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת
ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני. ויאמר הנה נא זקנתי לא
ידעתי יום מותי. ועתה שא נא כליך תליך
וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד. ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך לפני
יי לפני מותי. ורבקה שומעת בדבר יצחק
אל עשו בנו. וילך עשו השדה לצוד ציד
להביא. ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר
הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר. הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים
ואכלה ואברכך לפני יי לפני מותי. ועתה
בני שמע בקולי אל אשר אנכי מצוה אותך.
לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב. והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך
לפני מותו. ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן
עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק. אולי
ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה. ותאמר לו אמו עלי
קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי.
וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו. ותקח רבקה את בגדי עשו
בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית
ותלבש את יעקב בנה הקטן. ואת עורות
גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת
צוארו. ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר
עשתה ביד יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב
אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת
אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני
נפשך. ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת
למצא בני ויאמר כי הקרה יי אלהיך לפני.
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני
האתה זה בני עשו אם לא. ויגש יעקב אל
יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב
והידים ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו
שערות כידי עשו אחיו הרדות ויברכהו.
ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני. ויאמר
הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך
נפשי. ויגש לו ויאכל וגו'. ויאמר לו יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני. ויגש ויאכל
וגו'. ויאמר יצחק אביו לו בני ויאמר הנני.
ויאמר יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני.
ויגש ויאכל וגו'. ויאמר יצחק אביו לו בני
ויאמר הנני. ויאמר יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני. ויגש ויאכל וגו'. ויאמר
יצחק אביו לו בני ויאמר הנני. ויאמר יצחק
אביו גשה נא ושקה לי בני. ויגש ויאכל וגו'.

9c

מכתב ברכה

מאת
הרב הגאון הצדיק
רבי יוסף יצחק
מליובאוויטש

ברוקלין, נ.י.

לכבוד
הרב הגאון הצדיק
רבי שלמה
שליט"א

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

בתשובה למכתבו מיום ... בו הודיעני בדבר הוצאת ספרו החדש, הנני בזה לברכו בהצלחה רבה בכל הנוגע לזה.

ידוע לי שספרו זה הוא פרי עמל ויגיעה רבה, ומתוך כך יש לקוות שיהיה בו תועלת גדול לרבים.

ומכיון שכן, הרי זה מחובתם של כל אוהבי תורה ויראת שמים לעמוד לימינו ולסייע בידו להפיץ את ספרו זה בין כל חוגי הציבור.

ובזכות זה יזכה לרוב נחת מכל יוצאי חלציו, ויתברכו כל עסקיו ומשלחי ידו בהצלחה רבה.

בברכה,

יוסף יצחק

94

10

95

ומשלחין אותו בידו ואין רואין פניו.

אמר אבוה דשמואל לברי' דרב יהודה ואיתימא לברי' דרב חסדא אי בעית למיהוי עתיר חזי מאן דמסיק ומאן דמשלח ואי בעית למיהוי עני חזי מאן דמסיק ומאן דמשלח.

אמר רבה בר מרי אמר רב חנא דמן יומיה לא ידבר אדם בשבח עצמו אלא יניחנו פיו של חבירו שנאמר יהללך זר ולא פיך נכרי ולא שפתיך

58

תפלה

לאומרה שחרית ומנחה אחר סיום תיקוניהם מקול׳ ׳
ובשני וחמשי שחרית מקומה קודם קריאת אבים ׳
וימר למנצ״ח לבני קרח מזמור ויצית ה׳ וגו׳ סימן ע״ח ׳ ואח״כ מתפלל
בשלומם של מלכיות ׳

אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בָצָרוֹת נִמְצָא
מְאֹד אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא פּוֹקֵד
עַל צְבָא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאֲדָמָה עַל
הָאֲדָמָה אַל תֵּפֶן אֶל רִשְׁעָנוּ וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנּוּ יְיָ רָעֲנוּ יְיָ רִשְׁעֵנוּ עָוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטָאנוּ לָךְ.
לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בוּשֶׁת הַפָּנִים. הַבִּיטָה בְעַנְיֵנוּ
וּרְאֵה כִּי רָגְשׁוּ גּוֹיִם הִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים
וּפְנֵיהֶם מוּעָדוֹת לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה וּמָלְאוּ פְנֵי
חֹבֶל חֲרָדָה וּמְהוּמָה סְלַח נָא לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגֹדֶל
חַסְדֶּךָ וְלֹא יִהְיוּ לָנוּ לְמוֹקֵשׁ עַנֵּנוּ יְיָ עַנֵּנוּ וְשִׂים
שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה בְּעוֹלָמֶךָ: בַּכָּתוּב וְנָתַתִּי
שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְכָמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וְכָתְתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת
לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה
אַתָּה יְיָ שָׁלוֹם הָעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו חוֹס וְרַחֵם
עָלֵינוּ יְיָ תְּשִׁפּוֹת שָׁלוֹם לָנוּ וְחֵן בְּלֵב הַמְּיֻחָדִים
אֲשֶׁר בִּידְךָ רוּחַ שָׁלוֹם וְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וְהַתְעֲנֵנוּ
עַל רוֹב שָׁלוֹם הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּחַסְדֶּךָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ ׳

ואומר מזמור אלהים לנו בסימן מו ואח״כ אומר אל מלך ואלהינו

נדפס פה מנטובה יע״ו לחדש חשון שנת התצ״ד

תפלה קצרה שהתפללו פה מנטובה יע"א בקצת בתי כנסיות
בשנת התפ"א על שמועת מכת הדבר השוטפת ועוברת
במרינות אחרות רחמנא ליצלן

יאמר קודם יושב בסתר עליון

יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמָעָה תְפִלָּתֵנוּ
הַקְשִׁיבָה וְהַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב אֶת
תְּחִנָּתֵנוּ אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ שׁוֹפְכִים לְפָנֶיךָ
מִמַּעֲמַקֵּי לִבֵּנוּ עַל אֵימוֹת מָוֶת אֲשֶׁר
נָפַל עָלֵינוּ לְקוֹל הַשְׁמוּעוֹת הָרָעוֹת עַל
אוֹדוֹת הַמַּגֵּפָה הָרַבָּה שֶׁנִּתְפַּשְׁטָה בְּעִיר
מַאְרְסִילְיָה וּכְבִיבוֹתֶיהָ וְעַל הַנֶּגֶף אֲשֶׁר
הֵחֵל בְּקִצַּת מַעֲרֵי פּוֹלוֹנְיָה אָנָּא בַּעַל
הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כְּלַח מָחוֹל וְכַפֵּר
לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלִפְשָׁעֵי בְרוֹאֶיךָ
וְאֱמוֹר לַמַּלְאָךְ הָרָף יָדְךָ וְזָכוֹר נָא
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וְקַיֵּם
מַה שֶּׁאָמַרְתָּ וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֲךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
הָאֵר פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ
בְּחַסְדֶּךָ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ וּבָרֵךְ
אֶת עוֹלָמְךָ בְּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

ואומר אל מלך וודוי

יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְּפִלָּתֵנוּ הַקְשִׁיבָה
הָאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב אֶת תְּחִנָּתֵנוּ אֲשֶׁר
אֲנַחְנוּ שׁוֹפְכִים לְפָנֶיךָ מִמַּעֲמַקֵּי לִבֵּנוּ עַל אוֹדוֹת
הַמַּגֵּפָה שֶׁנִּתְפַּשְׁטָה בְּעִיר אֲבִינְיוֹן וַאֲנַחְנוּ אָנָּא
בַּעַל הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת סְלַח וּמְחוֹל וְכַפֵּר
לַחֲטָאִים וְלַעֲוונוֹת וּלְפִשְׁעֵי בְרוֹאֶיךָ וֶאֱמוֹר לְמַלְאַךְ
הֶרֶף יָדֶךָ וְזְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
וְקַיֵּם מָה שֶׁאָמַרְתָּ וְנִבְרְכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה. וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ.
הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדֶיךָ הוֹשִׁיעֵנוּ בְחַסְדֶּךָ הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ וּבָרֵךְ אֶת עוֹלָמְךָ בְּעָבוּר שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

ואומר אל מלך ווידוי

אבינו מלכנו חטאנו לפניך אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:
אבינו מלכנו כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה מבני בריתך:
אבינו מלכנו עצור (מנע) מנפה מנחלתך:
אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך:
אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב:
אבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים (וחסדיך הגדולים ורחם עלינו והושיענו):
אבינו מלכינו עשה למען שמך גהדול הגבור והנורא (שנקרא עלינו):

104

תפילה קצרה להתפלל על שמועת מכת הדבר השוטפת ועוברת במדינות אהרות
רחמנא ליצלן

יאמר קורס יושב בסתר עליון

יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתֵנוּ · הַקְשִׁיבָה וְהַאֲזִינָה
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב אֶת תְּחִנָּתֵנוּ · אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ שׁוֹפְכִים לְפָנֶיךָ
מִמַּעֲמַקֵּי לִבֵּנוּ · עַל אֵיכוֹת מָוֶת אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלֵינוּ לְקוֹל
הַשְׁמוּעוֹת הָרָעוֹת עַל אוֹדוֹת הַמַּגֵּפָה הָרַבָּה שֶׁנִּתְפַּשְּׁטָה
בְּעִיר מֵיכֶ"נָה וּמְדִינַת קַלַאבְּרִיָה וּסְבִיבוֹתֵיהֶם אָנָּא בַּעַל
הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת סְלַח מָחוֹל וְכַפֵּר לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וּלְפִשְׁעֵי בְרוֹאֶיךָ וֶאֱמוֹר לְמַלְאַךְ הֶרֶף יָדֶךָ וְזָכוֹר נָא
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וַקַּיֵּם מָה שֶׁאָמַרְתָּ
וְנִבָּרְכוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה וּבְזַרְעֲךָ וְהִתְבָּרְכוּ
בְּזַרְעֲךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ הָאֵרָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ · הוֹשִׁיעֵנוּ
כְּחַסְדֶּךָ הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ וּבָרֵךְ אֶת עוֹלָמְךָ
בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא · יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי
פִּינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ :

אל מלך וידוי

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲצוֹר מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

KUNSTBIBLIOTHEK
TAFEL

תפלה להשבית הנגף שהחל בבהמות שנת תצב

אומר מזמור רננו צדיקים ביי סימן לג

אַתָּה יָצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כִּלִּיתָ מְלַאכְתֶּךָ לְהַשְׁבִּיעֵנוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ וּמִמַּתְּנוֹת יָדֶיךָ׳
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנַחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן׳ אַתָּה הֵאַרְתָּ יוֹמָם וָלַיְלָה
וְקָבַעְתָּ מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׳ אַתָּה מַלְפֵנוּ מַבַּהֲמוֹת אֶרֶץ
וּמֵעוֹף הַשָּׁמַיִם תְּחַכְּמֵנוּ וּמִטּוּבָם תַּשְׁבִּיעֵנוּ׳ אַתָּה עָרַכְתָּ שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָשֶׁן לְהַשְׁבִּיעַ
נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רֵעֵבָה תְּמַלֵּא טוּב וְלֹא נִבְרְאוּ כָל אֵלֶּה אֶלָּא לְשַׁמְּשֵׁנִי וַאֲנִי
נִבְרֵאתִי לְשַׁמֵּשׁ אֶת קוֹנִי כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר חָכְמוֹת בָּנְתָה בֵיתָה חָצְבָה עַמּוּדֶיהָ שָׁבְעָה
טָבְחָה טִבְחָה מָסְכָה יֵינָהּ אַף עָרְכָה שֻׁלְחָנָהּ׳ וְעַתָּה בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂנוּ וְנִכְלַמְנוּ
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי קִפַּחְנוּ אֶת פַּרְנַסָּתֵנוּ וְיָצָא הַקֶּצֶף מִלְּפָנֶיךָ יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף בַּבְּהֵמָה וּבַחַיָּה
מָה נֶאֱנַחָה בְּהֵמָה נָבוֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר גַּם בַּהֲמוֹת שָׂדֶה תַּעֲרוֹג אֵלֶיךָ׳ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׳ וְהַעְצֵר הַמַּגֵּפָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל הַחַיָּה וְכַשֵּׁם שֶׁעָלָה
זִכְרוֹנָם לְטוֹבָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת כַּאֲשֶׁר מֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ כֵּן
יַעֲלֶה זִכְרוֹנָם לְטוֹבָה בָּעֵת הַזֹּאת וְאַל תֵּפֵן לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵנוּ וּפְשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתֵנוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְכָלֶה מִכָּל הַבְּהֵמָה
וּמִכָּל הַחַיָּה דֶּבֶר וְרָעָב וּמַשְׁחִית וּמַגֵּפָה׳ כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת
כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּיבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיָּשׁוֹבּוּ
הַמָּיִם׳ אָנָּא בּוֹרֵא עוֹלָם בְּמִדַּת רַחֲמִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּעַמְּךָ לְהוֹדִיעַ גָּדְלָךְ שְׁמַע תְּפִלָּה
מֵעַם נַחֲלָתְךָ וְסֹלַח וּמְחוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ וְהָפֵר
כַּעַס וּבָטֵל כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֶעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׳ וַיַּעֲלוֹז
שָׂדָי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל חִיַּת הַשָּׂדֶה יְשַׂחֲקוּ שָׁם׳ כִּי לְךָ כָּל חַיְתוֹ יַעַר בַּהֲמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלֶף
וּתְבָרְכֵנוּ וְנִרְבֶּה מְאֹד וּבְהֶמְתֵּנוּ לֹא תַמְעִיט׳ וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְקַיֵּים בָּנוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת
צֹאנֶךָ וְכָתוּב אַל תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אַל תִּירְאוּ בַהֲמוֹת
שָׂדָי כִּי דָשְׂאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם וְנֶאֱמַר צִדְקָתְךָ
כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ׳ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה
לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ׳ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לְבֵנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃

תפלה שתקנו פה מנטובה על מות הילדים בשביל חולי הנקרא בלעז וורולי
אומרים מזמור אשרי משכיל אל דל סימן מא

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן אָב הָרַחֲמִים
וְהַסְּלִיחוֹת הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם שִׁתְּתֵן רְפוּאָה
שְׁלֵימָה אֶל הַתִּינוֹקוֹת שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתַצִּילֵם מִכָּל מַחֲלָה וּמִכָּל צָרָה
וְצוֹקָה וּמִכָּל מִינֵי אֲבַעְבּוּעוֹת וּכְפִיָּיה וְעֵין הָרַע וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית
וּמַזִּיקִין: אָנָא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים חוּסָה וַחֲמוֹל עֲלֵיהֶם וּפְדֵם וְהַצִּילֵם
מִכָּל דִּינִים קָשִׁים וּמִכָּל גְּזֵירוֹת קְשׁוֹת וְרָעוֹת וְאֵל תֵּפֶן לְחַטֹּאתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וּפְשָׁעֵנוּ שֶׁחַטָּאנוּ וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל
מַכּוֹתָם וּלְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם כְּמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי
אֱלִישָׁע וּכְמִרְיָם מִצָּרַעְתָּה וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ וּכְחִזְקִיָּה מִחֳלִיוֹ: אֵל נָא
רְפָא נָא לָהֶם וַחֲמוֹל עֲלֵיהֶם וְרוֹשִׁיעֵם וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהֵסִיר
יְיָ מִמְּךָ כָּל חוֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בְּךָ
וּנְתָנָם בְּכָל שׂוֹנְאֶיךָ. וְנֶאֱמַר דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וְאֲשַׁלֵּם
נִיחוּמִים לוֹ וְלַאֲבֵילָיו. וְנֶאֱמַר בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לַרָּחוֹק
וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו. וְנֶאֱמַר וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת
לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִירוֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ לֹא תִהְיֶה מְשַׁכְּלָה וַעֲקָרָה
בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא. רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה
כִּי תְהִלָּתֵנוּ אַתָּה: אָנָא לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְרוֹב חֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
הַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְחוּסָה וַחֲמוֹל
עַל יוֹנְקֵיהֶם וְעוֹלְלֵיהֶם וְתִתֵּן לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵימָה וַאֲרוּכָתָם מְהֵרָה
תִּצְמַח וְאוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם תּוֹסִיף לָהֶם וּתְגַדְּלֵם בְּתוֹרָתֶךָ
וְתָגֵן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים
יִסַּדְתָּ עוֹז. וְנֶאֱמַר אֶת מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת מִי יָבִין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב
עַתִּיקֵי מִשָּׁדַיִם. וְנֶאֱמַר רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ. וְנֶאֱמַר
כִּי אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: אֵל נָא רְפָא נָא לָנוּ כִּי
אֵל רוֹפֵא רַחְמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה בָּרוּךְ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
אֶזְרַח תְּמִימֶיךָ וְעִיעַ: יְיָ רַחֵם עַל יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ וְעִיעַ:
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן נֶעֱקַד בְּאוּלָמֶךָ וְעִיעַ: יְיָ רַחֵם עַל גְּמוּלֵי חָלָב
שֶׁלֹּא חָטְאוּ וְעִיעַ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן נֶעֱנָה בְּסוּלָם מִמְּעוֹנֶיךָ וְעִיעַ:
יְיָ רַחֵם עַל תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

[illegible] :

[illegible] :

[illegible] :

ואמרו אחרי אל אחרי לנו אחרי ואחרי
ובאה ובבה. ובאה ובעבו בעו לא אחר.
ובאה ו ובאה ב אמרם ובא: אמן לאחר
ושמרם ואב ו. אמרם ואמר אמרם. ואל
ואוה. ובנו אלו ובבר. ואאו בא באבאה.
אבאבאו באבא. בעבאבאו ואבו. ואבבאה
ואבא. אבאו ובאו בו. ובב אחוה בבבו.
ובבאו. אאב ובאבה ואבאו. אבו אבא
ואבה. באבאו בבאו ובאו. ובאבאה
בבבו אבב באבאו. ובו בוה בבבא. ואבאבה
באבו בבב. באבאבה בבבו. בבא אבאו
ואבאו. ובבבו ובאו בבבו. באבא
בבבו. ואבבו ובאו בבבו. באבא
ואבבו. ובבבו ובאו בבבו. באבא
ואבבו. ובבבו ובאו בבבו. באבא
ואבבו. וב

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

תפלה לרבוי גשמים בשנת תפח לפ״ק פה מנטובה

למנצח לבני קרח מזמור רצית יי ארצך סימן פח

רוֹעֶה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה קוֹל תַּחֲנוּנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִמַּעֲמָקִים
יִקְרָאוּךָ וּבְרוּחַ נְבֵאָה מִקִּירוֹת לִבָּם
יְבַקְשׁוּךָ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהִים כִּי בָּאוּ מַיִם עַד
נָפֶשׁ וְדֶלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סַגְרִיר וְהַמַּיִם גָּבְרוּ
מְאֹד עַל הָאָרֶץ הַחִישָׁה מִפְלַט לָנוּ מֵרוּחַ
סוֹעָה מִסַּעַר וְשֶׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלֵינוּ לֹא
יַגִּיעוּ וּמַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד
וְלוּלֵי חֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים לְבָרֵךְ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְאַל יִהְיוּ הַמַּיִם הַעֲצוּמִים וְהָרַבִּים
סִבָּה לְהַפְסִיד אֶת תְּבוּאוֹתֵינוּ כִּי אַתָּה
עוֹזֵנוּ וּמִשְׁגַּבֵּנוּ מָגִינֵנוּ וְקֶרֶן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא הוֹדַעְתָּ בָּעַמִּים עוֹזֶךָ
אַתָּה בָּקַעְתָּ מַעְיָן וַנַּחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אֵיתָן לְךָ יוֹם אַף לְךָ לַיְלָה אַתָּה
הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל
גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחוֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּתֵּן רֵיוַח בָּעוֹלָם וְתִזְכּוֹר רַחֲמֶיךָ וְאִם
עֲוֹנֵנוּ עָנוּ וְעִינְנוּ מְאוֹר עֵינֵינוּ שְׁלַח רוּחֲךָ
הַטּוֹב לְפַזְּרָם וְשֶׁמֶשׁ צִדְקָתְךָ לְהַמְסָם
וְתִזְרַח לָנוּ שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא וְתַנִּיחַ
וְתַרְגִּיעַ לָנוּ מֵרוּגֵז הֶמְיַית הַמֵּימוֹת
הַשּׁוֹטְפִים וְעוֹבְרִים כִּמְלֹא רוֹחַב אַרְצֵנוּ
וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּנוּ הַעֲבֵר נָא רוּחַ רַחֲמֶיךָ
עַל הָאָרֶץ וְיָשׁוּכוּ הַמַּיִם חוֹק תָּשִׂים לָהֶם
וְלֹא יַעֲבוּרוּ וְיִתְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב
הֵן יַעֲשׁוֹק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז יִבְטַח כִּי יַגִּיחַ
יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ וְנֶאֱמַר נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ
עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן וְנֶאֱמַר
בְּנָהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ וְנֶאֱמַר
וְזֶרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא
בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק
וְנֶאֱמַר וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם אָנָא יִגּוֹלוּ נָא
רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְהִכָּנֵס לָנוּ לִפְנִים
מִשּׁוּרַת הַדִּין וּמִזַּעַף וְשֵׁטֶף מַיִם כַּבִּירִים
תַּצִּילֵנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לִרְוָחָה נָבֹא בֵיתְךָ
בְּעוֹלוֹת הוֹדָאוֹתֵינוּ וּנְשַׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי
אֲרֶשֶׁת שְׂפָתֵנוּ נְבָרֵךְ אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תָּמִיד
תְּהִלָּתְךָ בְּפִינוּ נַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל דּוֹר
וָדוֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינָךְ
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתָךְ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן
לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשֶׁמֶשׁ אוֹרְךָ
תָּאִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ בִּרְכָתְךָ תְּבָרֵךְ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ גִּילָתְךָ תָּגִיל אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ דִּשּׁוּנְךָ תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ הַדְרָתְךָ תְּהַדֵּר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ וִעוּדְךָ תְּוַעֵד אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ זוֹהָרְךָ תַּזְהִיר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ חָסְנְךָ תְּחַסֵּן אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ טָהֳרָתְךָ תְּטַהֵר אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ יִשְׁעֲךָ תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה אמן
בְּשֶׁמֶשׁ כַּלְכַּלָּתְךָ תְּכַלְכֵּל אֲדָמָה אמן
שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן
מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ לִבְרָכָה אָנָא יִזְרַח לָנוּ הַשֶּׁמֶשׁ
לְאוֹרָה לִבְרָכָה לְגִילָה לְדִשּׁוּן לְהָדָר לְוַעַד
לְזוֹהַר לְחוֹסֶן לְטוֹהַר לְיֶשַׁע לְכַלְכָּלָה
לְפַרְנָסָה לְחַיִּים וּלְנֶחָמָה אָמֵן:

אל מלך

121

221

1120

124

125

תפלה להשבית הנגף שהחל בבהמות שדי

מזמור רננו צדיקים סימן לג

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רוֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נוֹתֵן
נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהוֹלְכִים בָּהּ אַתָּה יָצַרְתָּ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ
וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי
יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו צוֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדַי צִפּוֹר
שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם כְּרֵי שֶׁיֹּאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְיָ דּוֹרְשָׁיו יְחִי לְבָבָם
לָעַד וְעַתָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ הִטּוּ אֵלֶּה וְחַטֹּאתֵנוּ מָנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ וְהֶחֵל הַנֶּגֶף
בָּבְהֵמָה וּבַחַיָּה מַה נֶּאֱנָחָה בְּהֵמָה נָבוֹכוּ עֶדְרֵי בָקָר כִּי יַד יְיָ נָגְעָה בָּם
וָתִפְרוֹץ בָּם מַגֵּפָה׃ אָנָה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא וְאַל תִּזְכּוֹר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים
מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַעֲלֶה אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא
לְכָל־בָּשָׂר בְּרוֹב טוּבְךָ וּבְרוֹב חַסְדֶּיךָ כְּדִכְתִיב טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל
כָּל־מַעֲשָׂיו אַנָּא יַגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ רְאֵה עָנְיֵנוּ וְעַמָּלֵנוּ וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּשׁוּבָתֵנוּ וּתְפִילָתֵנוּ כְּדִכְתִיב לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ
כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וְיַחְבְּשֵׁנוּ וְנֶאֱמַר כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבַּשׁ יִמְחַץ
וְיָדָיו תִּרְפֶּנָה וְנֶאֱמַר יִרְעֶה מִקְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא כַּר נִרְחָב וְהָאֲלָפִים
וְהָעֲיָירִים עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה בְּלִיל חָמִיץ יֹאכֵלוּ וְנֶאֱמַר תִּתֵּן לָהֶם יִלְקוֹטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב וְקַיֵּים בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל
וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא
יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃ אֵל נָא רְפָא נָא לְכָל־חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא וְהָפֵר
כַּעַס וּבָטֵל כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים וְתֶעְצָר הַמַּגֵּפָה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וַיַּעֲלוּ שָׂדַי
וְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל־חַיַּת הַשָּׂדֶה יִשַּׂחֲקוּ שָׁם כִּי לְךָ כָּל־חַיְתוּ יַעַר בְּהֵמוֹת
בְּהַרְרֵי אֶלֶף וּתְבָרְכֵנוּ וְנִרְבֶּה מְאֹד וּבְהֶמְתֵּנוּ לֹא תַמְעִיט וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ
פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ וְכָתוּב אַל
תִּירְאִי אֲדָמָה גִּילִי וּשְׂמָחִי כִּי הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אַל תִּירְאוּ בַהֲמוֹת שָׂדַי
כִּי דָשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר כִּי עֵץ נָשָׂא פִּרְיוֹ תְּאֵנָה וָגֶפֶן נָתְנוּ חֵילָם וְנֶאֱמַר
צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ׃
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשָׁתֶךָ׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ׃

135 117

128

סדר תפלת יום כפור

סדר תפלת יום כפור	1		
סדר הכנסת ספר תורה	2		
סדר הגבהה וגלילה	3		
סדר הפטרה	4		
סדר תפלת מוסף	5		
סדר תפלת מנחה	6		
סדר נעילה	7		
סדר הבדלה	8		
סדר הקדיש	9		
סדר ברכת כהנים	10		
סדר תפלת שחרית	11		
סדר הוצאת ספר תורה	12		
סדר תפלת מוסף	13		
סדר תפלת מנחה	14		
סדר נעילה	15		
סדר הבדלה	16		
סדר הקדיש	17		
סדר ברכת כהנים	18		

נדפס בבית דפוס של אברהם בן יעקב ליפמן בן אברהם ז"ל

130

ומלכותו בכל משלה הנה כל מעשה ידיו לפניו
ומחשבותיו ומדעותיו אין יכולת להסתיר ממנו
דבר כי הוא יודע כל הנסתרות ורואה כל העלמות
ומביט עד סוף כל הדורות ומגלה עמוקות ומוציא
לאור צפונות ואין דבר נעלם ממנו ואין נסתר
מלפניו לכן אנחנו מודים לפניו ומשבחים ומפארים
ומרוממים ומהללים ומקלסים ומעריצים ומקדישים
ומכתירים ומעלים ומנשאים ומנעימים ומזמרים
ומרננים ומקדשים ומברכים ומגדלים ומהדרים
ומפחדים ומתפארים ומקדישים ומכתירים ומעלים
ומנשאים ומנעימים ומזמרים ומרננים ומקדשים
ומברכים ומגדלים ומהדרים ומפחדים ומתפארים
ומקדישים ומכתירים ומעלים ומנשאים ומנעימים
ומזמרים ומרננים ומקדשים ומברכים ומגדלים
ומהדרים ומפחדים ומתפארים ומקדישים ומכתירים
ומעלים ומנשאים ומנעימים ומזמרים ומרננים
ומקדשים ומברכים ומגדלים ומהדרים ומפחדים
ומתפארים ומקדישים ומכתירים ומעלים ומנשאים
ומנעימים ומזמרים ומרננים ומקדשים ומברכים
ומגדלים ומהדרים ומפחדים ומתפאר

135

הלכות ראש חודש

ראש חודש יש ראוי לנהוג בו מנהג יום טוב מפני שהוא בכלל מועדות - אבל אין אומרים בו הלל שלם ואין נוהגים בו מנהג יום טוב לענין שלא יהא אסור במלאכה ולא יהא נוהג בו אבילות ולא תענית ציבור ולא נפילת אפים ולא תחנון ולא אומרים בו אב הרחמים ולא מזכירין בו בעלה דפגרא ולא אומרים בו למנצח ולא מתפללין בו מוסף של יום טוב ולא נוהגים בו עונג יום טוב ולא מותר בו מלאכה אלא שנשים נוהגות בו מלאכה קלה כגון תפירה וכיוצא בה מפני שהוא מנהג יפה לנשים שבו פרשו מלאכתן בעגל זהב שנאמר מי חפץ לו יתפרקו ויתנו לנשים שלא נתנו בעגל ולא נתנו אלא בראש חודש שנאמר ויאמר אהרן אליהם פרקו נזמי הזהב וגו' ולפי שנתנו בראש חודש נהגו נשים שבו מלאכה קלה כגון תפירה וכיוצא בה ואין נוהגין בו עונג יום טוב אלא אוכלין ושותין כדרך שאוכלין ושותין בשבת ויום טוב ומתפללין בו תפלת יום טוב ומזכירין בו בעלה דפגרא ומקדשין בו את היום ומברכין בו שהחיינו ואין מברכין בו ברכת המזון אלא מברכין בו ברכה אחת מעין שבע ומברכין בו יעלה ויבא ואין מברכין בו ברכת הגומל ואין מברכין בו ברכת המפיל ואין מברכין בו ברכת הנותן תשועה ואין מברכין בו ברכת הנותן הודאה ואין מברכין בו ברכת הנותן שלום ואין מברכין בו ברכת הנותן טוב ואין מברכין בו ברכת הנותן שבת ואין מברכין בו ברכת הנותן ישראל ואין מברכין בו ברכת הנותן לבבות ואין מברכין בו ברכת הנותן תורה ואין מברכין בו ברכת הנותן חיים ואין מברכין בו ברכת הנותן ברכה ואין מברכין בו ברכת הנותן רחמים ואין מברכין בו ברכת הנותן חיי העולמים ואין מברכין בו ברכת הנותן תחיית המתים ואין מברכין בו ברכת הנותן ירושלים ואין מברכין בו ברכת הנותן דוד ואין מברכין בו ברכת הנותן ישועה ואין מברכין בו ברכת הנותן תפלה ואין מברכין בו ברכת הנותן עבודה ואין מברכין בו ברכת הנותן הודאה ואין מברכין בו ברכת הנותן כהנים ואין מברכין בו ברכת הנותן שכינה ואין מברכין בו ברכת הנותן קרבנות ואין מברכין בו ברכת הנותן מקדש ואין מברכין בו ברכת הנותן ישראל ואין מברכין בו ברכת הנותן לוים ואין מברכין בו ברכת הנותן כהונ

138

139

הוראות לשמירת הבריאות בזמן מגפת הקורונה

מאת

ד"ר יוסף מרגלית

מנהל מחלקת בריאות הציבור, משרד הבריאות

ירושלים

תשרי תש"ף

ספטמבר 2019

הוצאת משרד הבריאות
ירושלים, תשרי תש"ף, ספטמבר 2019

© כל הזכויות שמורות

עיצוב הספר: מחלקת הדפוס, משרד הבריאות
הדפסה: דפוס משרד הבריאות, ירושלים

ISBN 978-965-07-2678-1

מספר הזמנה: 1-2019-0001

מחיר: 0 שקלים חדשים

הספר מופץ בחינם

הספר נמצא באתר משרד הבריאות: www.health.gov.il

הספר נמצא באתר הספרייה הלאומית: www.nli.org

142

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

163

146

147

בהנש"אם הבחור הידיד והנחמד תלמידי הנעים כמ"ר **יצחק חיים** בכמ"ר **מיכאל פואה** ז"ל עם הבתולה המפוארה והנעימה מר"ת **שמחה** בת לאיש צדיק כמ"ר
דוד הלוי יצ"ו בעת מתן תורתנו הקדושה · המושיב יחידים ביתה · יעלו ונשוא בביתו של גיסי הגביר המרומם זקן ונשוא פנים כמה"ר **גבריאל פואה** יצ"ו דוד החתן
להיות עמו כמחיצתו מאוכלי שולחנו · ואני נתעוררתי מעת שפות הסי"ר לחבר לכבודם ׃

נעימת שיר

על משקל ארזי לבנון יחד משקל יונים קדמונים

א

שִׁמְעִי נָא עֵדָה נִבְחֶרֶת
לַעֲשׂוֹת אֶל חָתָן הַכֶּתֶר
לֹא תְחִי עֲתָדָה סוֹחֶרֶת
אִכְלִי הָרֹאשׁ אֶת הַפֶּדֶר
מְגַדְּנוֹת מַחֲלִיפִי כֹּחַ
הָכִינִי צֵידָה לְשִׁמּוֹחַ

פי' הולכת סביב

ד

לֹא תוּכַל חָכְיַת שָׁלָנוּ
לָחֶת לָהּ מַיִן בֵּיתַ לֶחֶם
וְסַעִיפִי בַּמַּיִם לָנוּ
אָכֵן חֶמֶד יֶלֶד רֵחֶם
שִׁירָה זָרָה סָרַת טַעַם
תֵּחַר אַף תּוֹלִיד הַזָּעַם

כמו ולכן נבנבעם מופסים ע"ש פ' ג'

ז

לָכֵן יָהּ אוֹהֵב אוֹרְנוּ
כִּי אוֹרוֹ עוֹשֶׂה מִזְּכֶּרֶת
בּוֹא יָבוֹא בְּמָקוֹם נֵרְנוּ
אֵם אוֹרוֹת תָּאִיר כּוֹתֶרֶת
מֵאוֹר הַחָכְמָה זָבְדוּ
אֲנָשִׁים בָּאוּרִים כָּבְדוּ

ו

עֵת רִשְׁעֵי יָוָן יָסָפוּ
צָץ מַכְבִּי וּלְבֶן שִׁעָם
עִם נֵרוֹת לֵילוֹת נוֹסָפוּ
נוֹסִיף אוֹר שִׁבְעָה עֵינַיִם
יוֹרִיד אֵל מִן הַשָּׁמַיִם

כיוצ לחסד אל

נִכְבָּדוֹת מַעְיְנוֹת מַיִם

י

אוֹתָם לִשְׂחוֹק עוֹשִׂים לָהֶם

כי בשחוק דומה אל התלחמה

אוֹ תָּמִיד צָחוֹק יִצְחָקוּ
מִצָּאתָם מִבֵּית הָרֶחֶם
עַד מוֹתָם בְּשִׂחוֹק יָמָקוּ
אֶל יַעֲזֹב יוֹם מִשְׁכָּנֵימוֹ
לַיְלָה יְכַבּוּשׁ מַעְיְנֵימוֹ

יא

הוֹדִיעוּנוּ חַכְמֵי קֶדֶם
אִישׁ אִשָּׁה שֶׁזָּכוּ כָּמָה
בֵּינֵיהֶם יָבוֹא הַכֹּתֶם

תמרו כ"ל מים ותמם מזכו מכיוסם בינוסם ותם לאו תם מוכלם

שֶׁלְּהֶבֶת יָהּ לֹא שַׁלְהֶבֶת
אֵשׁ וּבַדַל דַּד אֵל חוֹלֶבֶת

ב

אִמְרֵי חִידַת דִּבְרֵי רוּחַ
וּמְשָׁלִים וְחִבָּה תַּחְקוֹרִי

נשוי כמו תסרח על מחוקי סמסכך

עַל צָעִיף מְזֻּדָּה סָרוּחַ
עַל רִקְמַת טְבָעָה תְּזַמְּרִי
סַפִּיר זֶה וְשָׁם אַחְלָמָה
הֲאִם טוֹב הוּא עֶרְכּוֹ כָּמָה

ה

לֹא אֶעְצוֹר דִּבְרֵי הַזֶּמֶר
לְבָבִי יַחֲרִישׁ אֲשִׁירָה
יְחִירִי יִן יִחְיֶה שֶׁמֶר
עַתָּה עִגְבִי אֶעְיָרָה
לֹא אוֹמַר לֹא שָׁוְא לֹא שֶׁקֶר
כּוּלָּה אוֹמֶן עַד אֵין חֵקֶר

ח

צְוָה הַנְּרוֹת יָאִירוּ
בַּמִּשְׁכָּן וּבַמִּקְדָּשׁ קוֹדֶשׁ
הַמְּנוֹרָה רָמָה יָעִירוּ
שָׁם מִדֵּי יוֹם יוֹם וְחָדָשׁ
לַטּוֹבִים כַּאֲשֶׁר זָמְמוּ
וְרָשָׁעִים חוֹשֵׁךְ יִדָּמוּ

יא

אִישׁ יִטְמוֹן יָד בַּצַּלַּחַת
נוּמָה תֵּת אֶל עַפְעַפַּיִם
בֵּיתוֹ יִהְיֶה עִיר נִדַּחַת
עַל פַּת בְּנִיכְרַע אַפַּיִם
וְקָרְעִים זֶחִילַבֵּשׁ כָּמָה
וּשְׁכִינָה לֹא תִשְׁכּוֹן שָׁמָּה

יד

אָדָם אִם לִבּוֹ שָׁמֵחַ
שִׂמְחַת הַפָּצוּי יַזְרִיחַ
בִּיקָרוֹ יִהְיֶה צוֹמֵחַ
וְכִתְמַר גַּנּוֹ יַפְרִיחַ
שָׁלוֹם לוֹ מִחוּץ מִבַּיִת
יוֹם קוֹץ שָׁמִיר וָשַׁיִת

יז

כָּל שֶׁכֵּן עִם קַל וָחוֹמֶר
שֶׁדָּאוֹר יָאִיר בֵּינֵימוֹ
שִׂמְחַת לֵב תַּבִּיעַ אוֹמֶר
לֹא חַרְקוּ עוֹד יְשִׁינֵימוֹ
בֵּית גַּבְרִיאֵל דּוֹד יְשַׂכּוֹנוּ
עַל טוֹב רַגְלֵיהֶם יְכוֹנוּ

ג

תגלו ותגלה

אַחַר כֵּן שִׁירִי תָּגוֹלִי
לְקָרוֹא בּוֹ בְּשָׁאַט בַּנֶּפֶשׁ
תּוֹךְ יָם הַתְּלוּנָה תְּצַלְּלִי
לֵאמֹר זֶה אֵין וְאֶפֶס
טַעֲמוֹ תֵּפֶל וּבְלִי מֶלַח
דַּל לָשׁוֹן מְנוֹשֵׁא הֶלֶךְ

ו

אֵל שַׁדַּי בְּבָרוֹא שָׁמַיִם
וְצִבְאָם תּוֹלְדוֹת הָאָרֶץ
הָאֵשׁ רוּחַ עָפָר מַיִם

פיוב ל"ש

נֵץ פּוֹרֵשׂ כְּנָף אֶל פָּרֶץ
בָּרָא אוֹר יָקָר יְדוּעַ
לַצַּדִּיק הָאוֹר זָרוּעַ

ט

נֵר שַׁבַּת שָׁלוֹם לַבַּיִת
מַחֲכִמֵי תּוֹרָה נִקְרָאָה
תִּסַּע אוֹר כְּשָׁתִילֵי זַיִת
מְאוֹרָה כִּי הִנֵּה בָּאָה
מְכֻבּוֹדוֹ אֶרֶץ הָאִירָה
אֵם אוֹרוֹת בָּאוּ הָעִירָה

יב

גַּם מִזֶּה תַּנַּח יָדֶיהָ

פי' מרס מחורס

אָדָם עָצֵב בְּשַׁחֲרְחוֹרֶת
הִיא אֵל בֵּיתָהּ אֶל שָׁדֶיהָ

לבקר סדותיס

חִישׁ תֵּלֵךְ תִּהְיֶה בְּקוֹרֶת
נִשְׁמַת רוּחַ חַי עוֹצֶבֶת
כִּי חֲבֵרָה אֵינָהּ אוֹהֶבֶת

טו

וּשְׁכִינָה שִׁמְחָה חוֹבֶקֶת
מְשַׂכֶּנֶת עִמָּהּ לַנָּצַח

ל' בתר דלניקו כיס

עִם גִּלָּה רָנָּה אוֹבֶקֶת
כִּלְטוֹטָפוֹת עַל הַמֵּצַח
וְלָאוֹת עַל יַד יַקְשִׁירֶנָּה

פתר המות ע"ש מיכאל כ"ג

הַכְּמוּזְבָּחָה יַקְטִירֶנָּה

יח

זִוּוּג זֶה זִוּוּג הַחֲמֵד
בֵּינֵיהֶם מְשָׁכָן הַטּוֹהַר
יָהּ יְהִיד לָהֶם לַצֶּמֶד
עִמָּהֶם הָדָר וְתִאַר

ישעיס ס"ו

בְּזִכּוּתָם יִתְיַמַּר פֶּלֶא
מִלְכְּתוֹב עִטִּי וַתֵּלַךְ

יט

וּבְיוֹתֵר כִּי אוֹרוֹת רַבּוּ

לשון נקבו בשמות

עִם **יִצְחָק חַיִּים** נִקְּבוּ
אוֹרָתָיו בְּרִחוּבוֹת סָבּוּ
מְשִׁירִי עַל נֵס הֻסָּבּוּ
שִׂמְחָה לוֹ לְמַנַּת חֶלְקוֹ

מין לה גרונלי כשחר כלות

אֵין גָּזָם אַרְבֶּה וְיֶלֶק

כ

תָּבוֹא נָא פֶּתַח הַשַּׁעַר
אֶל עֶלְיוֹן יוֹשֵׁב בַּסֵּתֶר
תֵּן לָהֶם שָׁנָה זוֹ נַעַר

זכריס ל"ח ומיכס ג'

בְּמָזוֹנוֹת וּבְרָכוֹת אֵדֶר
תֵּן שֻׁלְחָן מָלֵא כַּף נַחַת
אֵל **יִצְחָק** עִם **שִׂמְחָה** יַחַד

לי"צחק מצחק

הצעיר **יהושע סגרי**

433.

196

MAGYAR TÁRA

Papír cenți 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31
5999626701262 5

107

תפלה להשבית הנגף שהחל בבהמות שנת תצב

אומר מזמור רננו צדיקים ביי סימן לג

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך להשביענו מברכותיך וממתנות ידיך׳
אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן׳ אתה הארת יומם ולילה
וקבעת מאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ׳ אתה מלפנו מבהמות ארץ
ומעוף השמים תחכמנו ומטובם תשביענו׳ אתה ערכת שלחנך מלא דשן להשביע
נפש שוקקה ונפש רעבה תמלא טוב ולא נברא כל אלה אלא לשמשני ואני
נבראתי לשמש את קוני כדבר שנאמר חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה
טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה׳ ועתה בושנו במעשנו ונכלמנו
בעונותינו כי קפחנו את פרנסתנו ויצא הקצף מלפני יי החל הנגף בבהמה ובחיה
מה נאנחה בהמה נבוכו עדרי בקר גם בהמות שדה תערוג אליך׳ זכור רחמיך יי
וחסדיך כי מעולם המה׳ והעצר המגפה מכל הבהמה ומכל החיה ובשם שעלה
זכרונם לטובה בימי עולם ובשנים קדמוניות כאשר מי המבול היו על הארץ בן

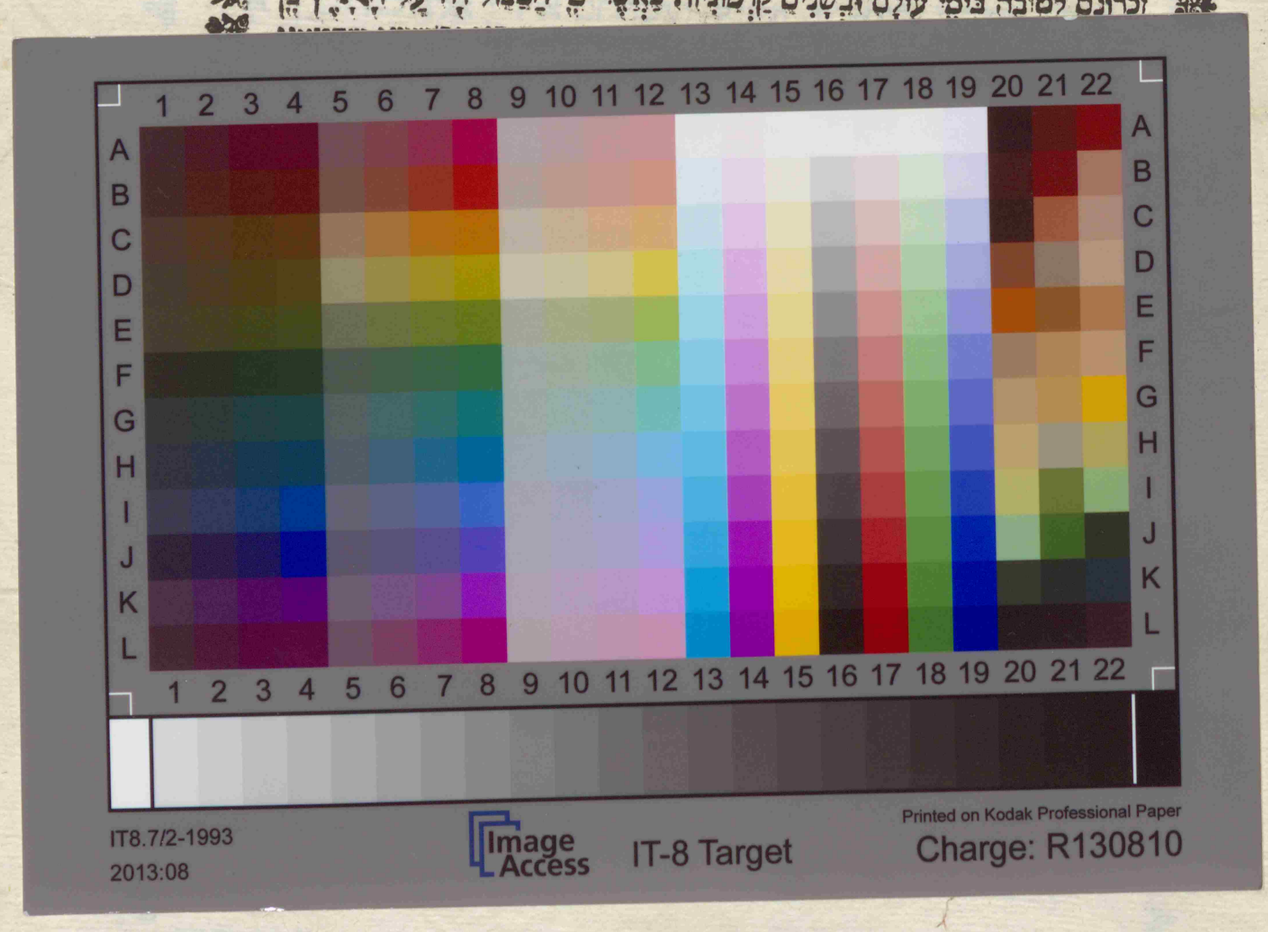

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

A
433.

תפלות
דונות

Mar

RIS M. MORT

4333
A